

Cathy Katou

9

คืน
อสูร
หมู่
บ้าน
ต้อง
ฆ่า

โหลดมังงะ PDF ได้ที่
MANGA-PDF.COM

9

Cathy
Katou

คืน

อสูร

หมู

บ้าน

ต้อง

สำ

9

ตอนที่ 109
ราชาที่คน
ทรยศ
ต่อจ้าว

ตอนที่ 110
ขอรางวัล
หน่วย
สี่
019

ตอนที่ 111
คนที่
หามา:
สมกับ
เรือที่
คือ
033

ตอนที่ 112
เสียง
ของ
ฮารุ
049

ตอนที่ 113
สิ้น
หวัง
061

ตอนที่ 114
คำ
ขอ
ก่อน
สิ้น
ใจ
077

ตอนที่ 115
เข้าใจ
หมด
แล้ว
ละ
091

ตอนที่ 116
จุด
พืด
แห่ง
การ
ต่อต้าน
105

ตอนที่ 117
ตัด
สิ้น
ใจ
119

ตอนที่ 118
“อสูร”
ปรากฏ
ตัว
อีกครั้ง
133

ตอนที่ 119
เอริ
น:
149

ตอนที่ 120
คารม
เปลี่ยน
หัวใจ
ไร้
ทาง
บรรเทา
165

การ์ตูน
พิเศษ
บริการ
ให้ใน
วัน
เกิด
180

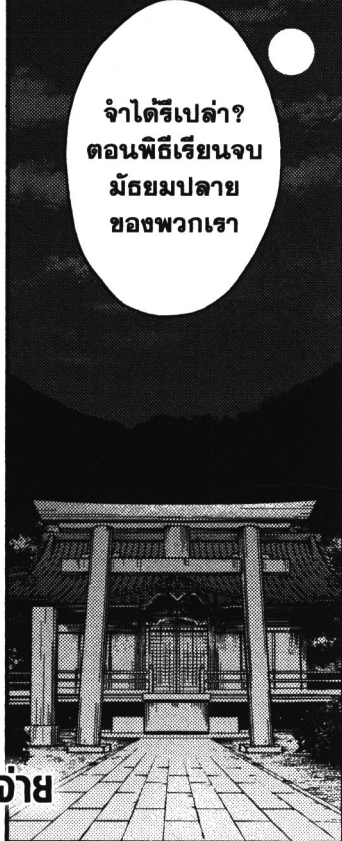
ระหว่างพิธี
พีมิไซระ
เอาแต่ส่งเสียง
ร้องไห้
ตลอดเลย

จำได้รีเปล่า?
ตอนพิธีเรียนจบ
มัธยมปลาย
ของพวกเขา

ผู้ปกครอง
คนอื่น
รวมไปถึง
พวกครู
ต่างก็อึ้งกัน
หมด

ตอนที่ 109 ราคาที่คนทรยศต้องจ่าย

ให้
ตาย
สิ

คนคนนั้น
รักน้องชาย
มากขนาดไหน
กันเนี่ย

ฉันทรยศ
ตระกูลชิบะ
ไม่ได้

มันช่วย
ไม่ได้
นี่

ถ้าไม่มีเลือด
ของเขา
มาหล่อเลี้ยง
ก็จะมีชีวิตอยู่
ต่อไปไม่ได้
อีก

แต่ฉันนะ
ตายไปแล้ว
ครั้งนึง

ถ้าแค่
บาดเจ็บธรรมดา
ต่อให้เลือดของ
คุณแฉีกะสลายไป
ก็ยังมีชีวิตอยู่
ได้
...

ถ้า
ตกอยู่ในสภาพ
เดียวกับฉัน
จะทำยังไง

ฮาร์
เอ็ง

สุดยอด
เลย
ว่าไหม

ถ้า
หัวกับหัวใจ
ไม่ได้เสียหาย
จนงอกใหม่
ไม่ได้

ขอแค่
มีเลือด
ก็จะมี
ชีวิต
ต่อไป
ได้

ฉัน
รู้
นะ
!!

ว่าเขาคือ
พี่สาว
คนสำคัญของนาย
!!

ตัวเลือก
ที่กำกับ
เอริก:
บ๊ี้ให้เรา
ที่คืบชีพ
ขึ้นมา
ก็คือ

ถึงขนาด
ออกมา
หลอกกัน
แบบนี้
แล้วก็บอกฉัน
หนอยสิ
ซารุ
!!

แต่ว่า
ฉันควร
ทำยังไง
ดีล่ะ
!!

ฉันเอง
ก็ไม่ได้อยาก
ปล่อยให้
เขาตาย
เสียหน่อย
!

ลอง
ได้เห็นโบทัน
อยู่ในสภาพนั้น
แล้ว
...

ฉัน
จะตายไป
ได้ยังไง
ล่ะ

หรือว่า
จะยอมแต่เรื่อง
จีบใช้
ยิบะ โทจิ
จีบเลือดไป
พร้อมกับ
ใช้ชีวิตอยู่ที่
ตระกูลยิบะ
ล่ะ

จะหนีไป
โดยที่
ไม่รู้ว่า
จะมีชีวิต
รอด
ไปได้อีก
กี่วัน

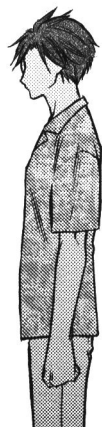

ทำ
ไม

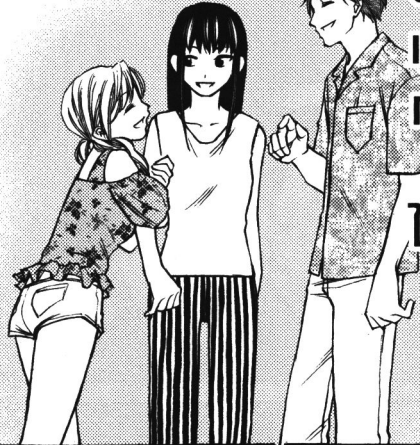
ทำไม
ถึงกลายเป็น
แบบนี้ไปได้
นะ

พวก
เรา
นี่

ถึง
ย้อน
เวลา
กลับ
ไป
ไม่ได้
นะ

∴
โทษทีนะ
ฮารุ

จับช่วย
พี่ไซร:
ไม่ได้
หรอก

เรา
ทำอะไร
ไม่ได้
เลย

เพราะฉัน
ตัดสินใจ
เลือกโบตัน
ไปแล้ว

นี่

แว้ว

แต่...
ถ้าเรา
หนีออกไป
ด้วยความ
สามารถ
ของตัวเอง
ได้ละก็

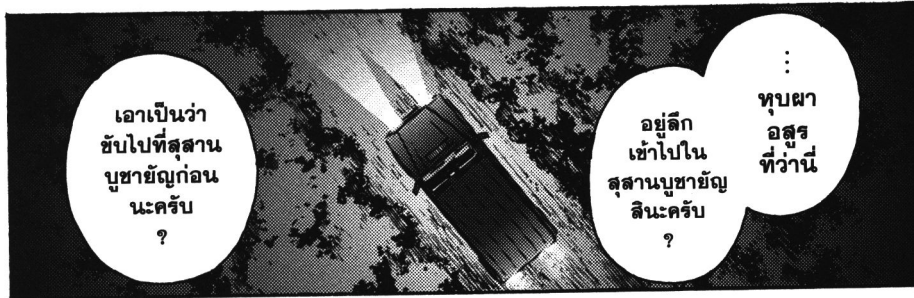
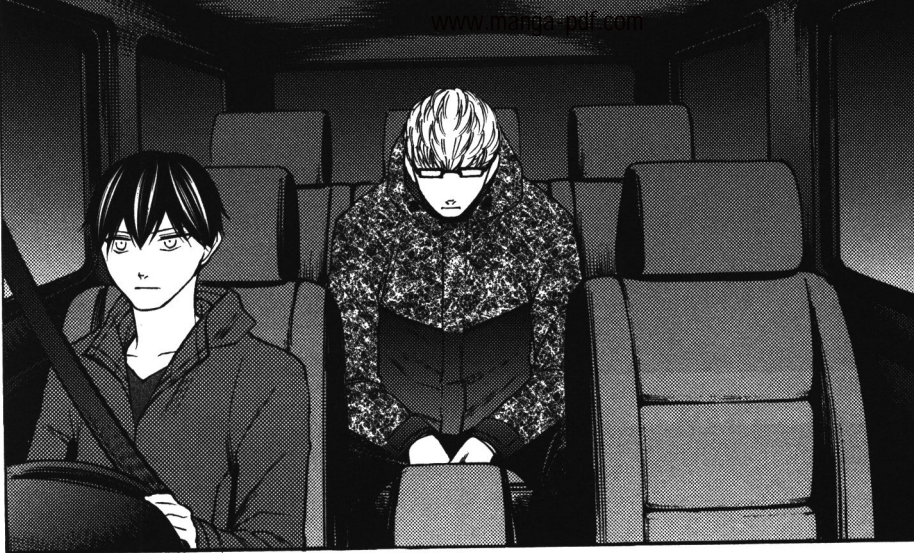
มัวทำ
อะไร
อยู่

ไปกับ
ได้แล้ว

ครับ

เธอเป็นว่า
ขับไปที่สุสาน
บุชชัญญ์ก่อน
นะครับ
?

∴
หุบผา
อสูร
ที่ว่านี้
อยู่ลึก
เข้าไปใน
สุสานบุชชัญญ์
สินะครับ
?

∴
เอ่อ
นี่

∴
∴
∴
∴

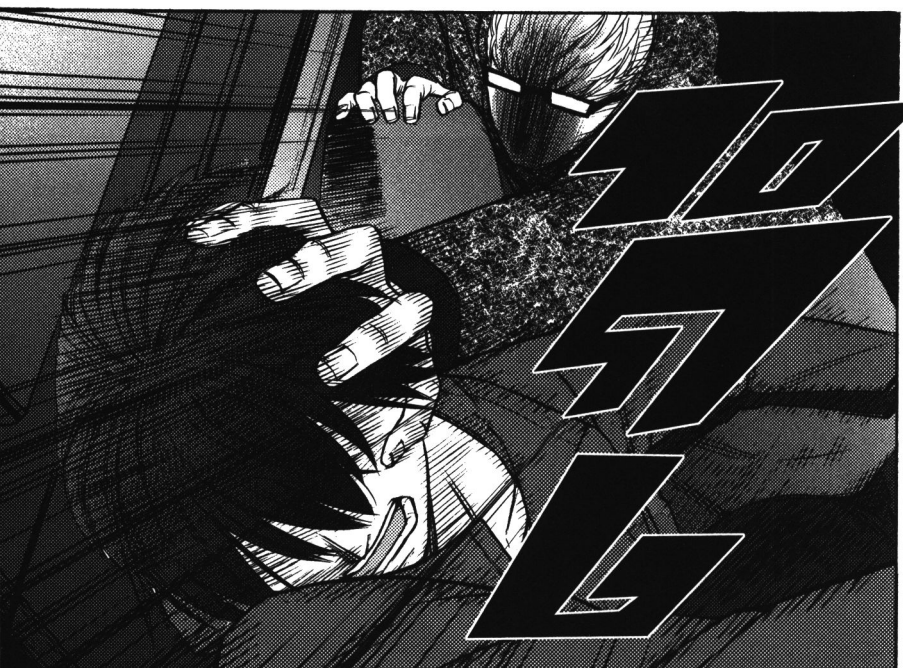

เปิด
หน้า
ท่า
ทำไม
นี่

เอ๊ะ
...

รู้รีเปล่า
ว่าคนที่
จะ
ทรยศ
เป็น
คน
แบบ
ไหน
?

คึดคึดคึด

คุณ
ซิบ:
!?

นาย
สับสน
สินะ

กฤษณ์
เพื่ออากาศ:
มิโระ:
จันรี
?

และก็ชอบ
หาคำพูดแก้ตัว
มาป้องกัน
ตัวเอง

ความลังเล
จะทำให้
มีช่องโหว่
สติ
เปราะบาง

หยุด
เดอะครับ
คุณซิบะ
!!

คึดคึดคึด

โกหก
ใช้ไหม
เนี่ย

ไม่ใช่
...

เปล่าเลย
นั่นนะ
ทำเพื่อตัวเอง
ต่างหาก

นั่นนะ
ทำไปก็เพื่อจะ
บรรเทา
ความรู้สึกผิด
ที่เก็บเอาไว้
ไมไหว

แค่ทำให้
ตัวเอง
ที่ว่างเปล่า
พอใจ
ก็เท่านั้น

นั่น
นี่
...

ฉัน
จะตอบคำถาม
เมื่อก็
ให้ก็แล้วกัน

หยุด
!!

ทั้ง
แม่หนูนั่น,
อาคาซากะ
มิโฮระ
หรือผม...เพื่อ
กลบเกลื่อน

เห็นนะ...
เห็นหมด
แหละ

ว่านาย
ที่อ่อนแอ
พยายาม
จะหาทางแก้ตัว
กับทุกคน

คนอ่อนแอ
อย่างนาย
นี่แหละ:
ที่มีจะ:ทรยศ
นะ:

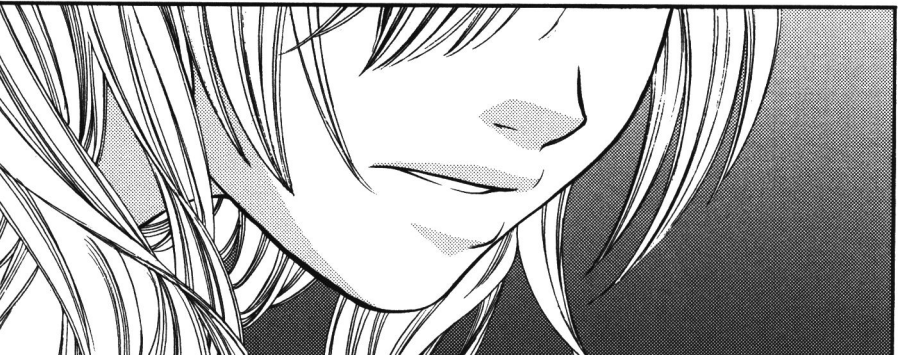
ได้
โปรด
หยุด
เถอะ:

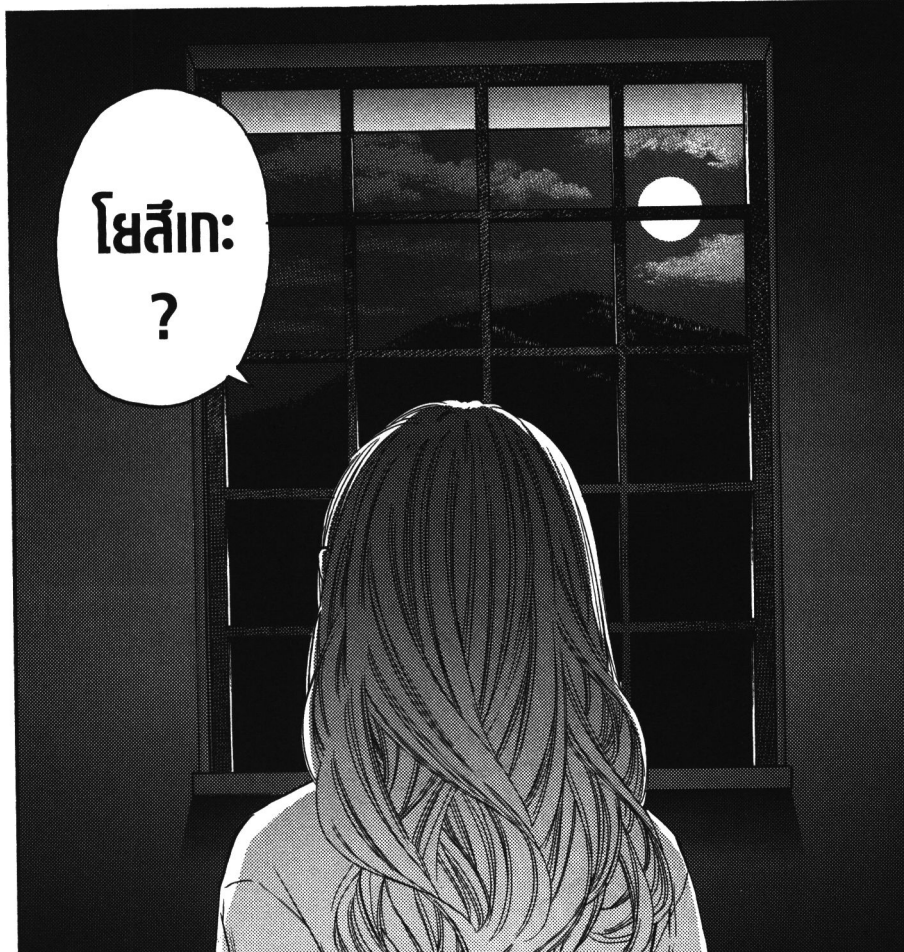
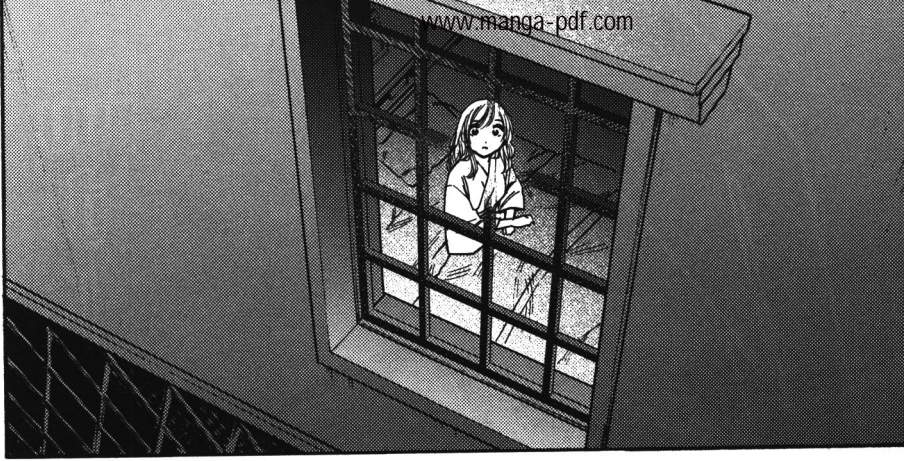
เดี๋ยว
!!

หยุด
เถอะ:ครับ!!
ขอเรื่อง
ละ:ครับ
คุณซี
...

คด
คด
คด
คด
คด
คด
คด
คด
คด
คด

ไว้:
ไว้:
แ:
แบบนี้
!!

ໂຍສີ່ກ:
?

ก็ไม่รู้
เหมือนกัน
แต่ตอนนี่
มันใช้เวลา
มาห้วงไหม
!

เดี๋ยวเฮ!!
แผลนาย
ไม่เป็นไร
เหรอ
!?

ขอโทษ
ครับ...
พอดี...
ไม่ถนัดวัง
:

เฮ้ง!
โทษนาย
ถึงได้ขำรั่งทำ
แบบนี้แล้ว
!?

รับๆ
หนึ
เร็วเข้า
สิ่วอช

เด็ยวก็
โตนจับ
หรงอก
!!

ขอบคุณสำหรับที่
MANGA-PDF.COM

คงจะ
ยังมีส่วน
ที่ไม่สมบูรณ์
นะครับ

ตินะ
ที่มันไม่รู้จัก
หลบเลียง
นะ

แถมยัง
วิ่งช้ากว่า
อสูรไรหน้
ด้วย

มันเกิด
อะไรขึ้น
เนี่ย
!?

⋮
อาจจะ
เพราะเลือด
มันจางลงแล้ว
ก็ได้ครับ

แปลกก็
ไม่หายเองแล้ว
และไม่ใช่ว่า
อสูรจะไม่โจมตีมัน
หรอกอะ
!?

ดุ
ดุ
ดุ

ให้ตายสิ
⋮
ต่อจากนี้
จะกำ
ยังไ
ที
!?

โง
แล้วแบบนี้
จะทำยังไงดี
ละเนี่ย
!?

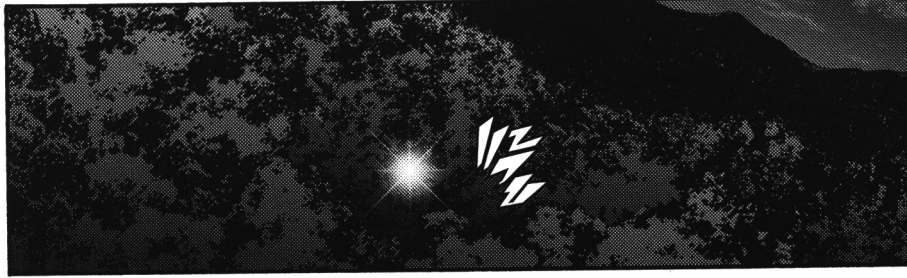
ทำ
ยิ่งใจ
ดี

พวกเรา
ใช้ตัวเอง
เป็นเบ็ดล่อ
เพื่อให้พวก
สาวก
หนีไปได้

แต่จะให้
เล่นไล่จับ
แบบนี้
ไปตลอด
ก็ไม่ไหว

บบ
ภูชาลูกนี่
คือ
หมู่บ้าน
สุสาน
บูชายัน
...

ไฟ
:
รธ
?

ขึ้น
บัน
ชีวะ
ที่
!!

ไฮบาร์:
นาย
มีกุญแจรถ
จีเปิ้ล่า
!?

ไชนะสิ!
จะลงเขาไป
ทั้งๆ ที่
โดนอสูร
ไล่ตามไม่ได้
อยู่แล้วนี่
!?

ก็มี
อยู่พรอก
ครับ
:
คิดจะ
ไล่ตาม
รถคันนั้น
ไปเทรอก
ครับ
!?

ถ้า
อย่างนั้น
ก็ไปสุสาน
บุชาขัญกัน
ให้หมด
นี้แหละ
:

มัน
มัน
ก็
เลย
ไม่
เห็น
ทาง
ลาด
!!

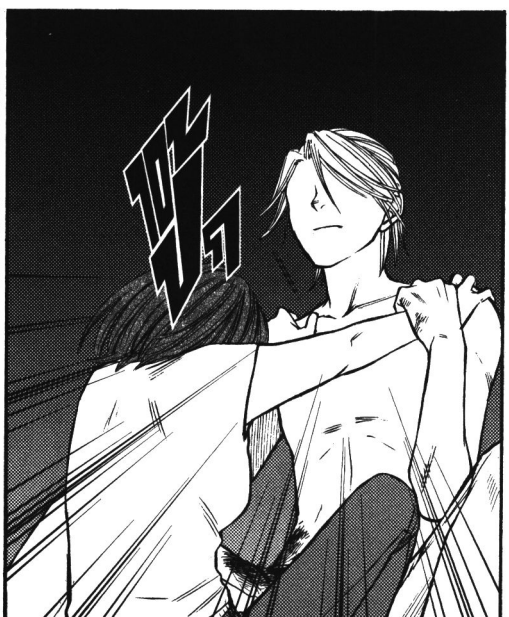
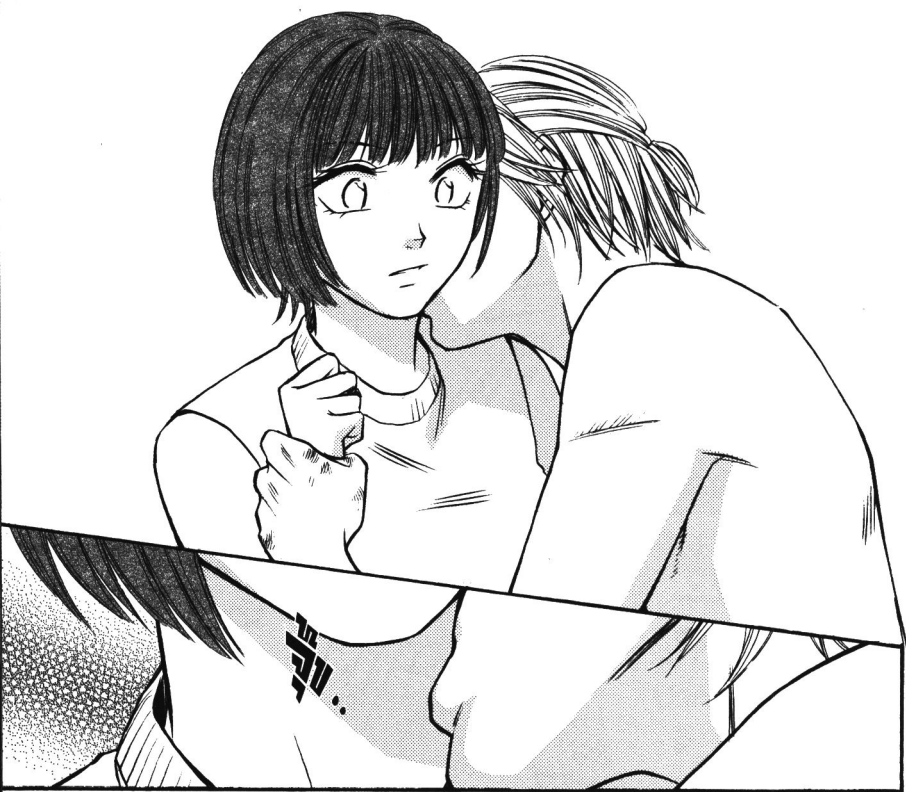
ขอบคุณ:
เคียวเอ
...

มิโซระ:

ที่ไม่ส่งเสียง
ไหวกไหวก
ก็แสดงว่า
โอบาระ
ซ่อนตัวเก่ง
จนหาไม่เจอ
สินะ
...

เหมือน
จะ...
ห่าง
ออกไป
แล้ว
?

เมื่อกี้
ก็เพิ่งจะช่วย
มีจังไปอีก

ฉัน
เกือบตาย
มา 2 ครั้ง
เลยนะ

ไม่คิดว่า
ฉันพยายาม
บ้างเหรอ
?

อย่ามา
ล้อเล่นนะ
ไม่ใช่
แบบนี้

ไม่ได้

ฉันก็
ขอรางวัล
หน่อยสิ

กะ...
ก็คิดอยู่
หรอก
:

6

...!

อยากได้
มิซึระ:
นี่:

อ่า
ปาก
ลิ

เคียวเฮ
เป็นแค่
เพื่อน
สมัยเด็ก
ธรรมดา
แล้ว

ไม่
อยาก
ทำ
แท้ ๆ

ช่าง
เถอะ

ไม่อยาก
ถูกทำอะไร
แบบนี้

...
ฮึก

มิโซระ...
ได้กลิ่น
ของชิบะ
ด้วย

แต่ถ้า

เอา
เรื่องที่
เสี่ยง
ตาย
ช่วย
เรา
มาพูด
ละก็

หยุดหัวใจ
เป็นบ้า

มิโซระ:
ชอบนะ

คนที่
ทุ่มเท
ให้มิโซระ
ขนาดนี้

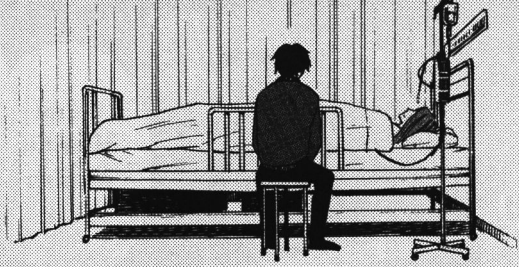
ทั้งโลก
ก็มีแค่ฉัน
คนเดียว
นั่นละ

กลับมา
หาฉัน
เถอะนะ

คืน หมู
บ้าน
อสูร ต้อง
สาป

เราคิดมาตลอด ตั้งแต่ 2 ปีที่แล้ว

ดูเหมือน
ว่า...
พวกคุณ
มิโซระ
จะซ่อนตัว
สำเร็จ
สินะ

ตอนที่ 111 คนที่เหมาะสมกับเธอก็คือ

ซึซึซึ

ISA

เราจะ
ทำอะไร
เพื่อ
คุณมิโซระ
ได้บ้าง

...

เราเข้าไป
ใกล้กว่าหนึ่ง
อีกแล้ว

ซึซึซึ

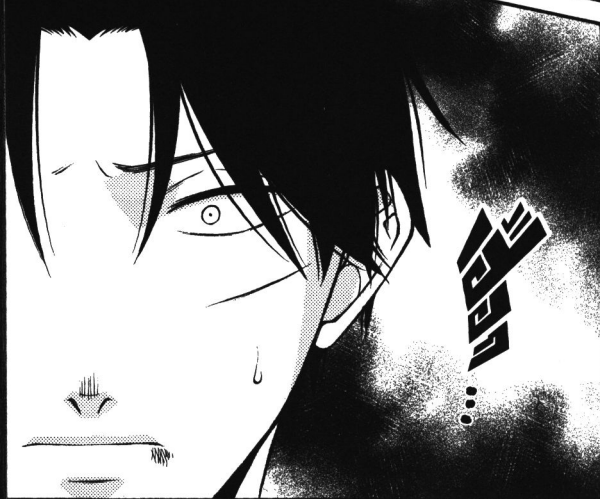
เหมาะสมควร
กับ
คุณมิซึระ
จริงๆ
หรือ
|

ทั้งโลก
ก็มีแค่ฉัน
คนเดียว
นั่นละ

คนที่
ทุ่มเท
ให้มิซึระ
ขนาดนี้

กลับมา
หาฉัน
เถอะน่า

...

...

...

ပိဗ္ဗ:

เธอคือ
ผู้หญิง
ของฉัน

ตอนนี้
คนที่
เหมาะ
สม

กับ
คุณ
บิซระ
จริงๆ
ก็คือ
—

⋮
เคี้ยว
เอ

จับคู่:

ตอนนี้
ก็ยิ่ง
ชอบนาย
นะ

ดีจริงๆ
ที่นาย
ยังมีชีวิต
อยู่

เป็น
คน
สำคัญ

ที่
ทำให้ฉัน
มีวันนี้

มิโซระ:
...

เพื่อน
สมัย
เด็ก
ที่เป็น
อีก
แนว

แต่
พอคิดว่า
นายจะตาย
หัวใจก็เหมือน
จะแตกเป็น
เสี่ยงๆ

ทั้งที่เล็ก
เพราะไม่อยากจะ
เจอกันอีก
:

เรา:
ไม่กลับ
ไปยัง
อดีต
อีกแล้ว

ขอโทษนะ
เคียวเฮ

แต่ว่า
นี่ไม่ใช่
ความรัก
หรอก

เราตอบรับ
ความรู้สึก
ของเคียวเฮ
ไม่ได้

ฉันชอบ
ไฮบารุ:
นะ

∴
เขาเห็นฉัน
สำคัญ
ที่สุด

∴
หมอนั้น
จะไปทำอะไร
ได้

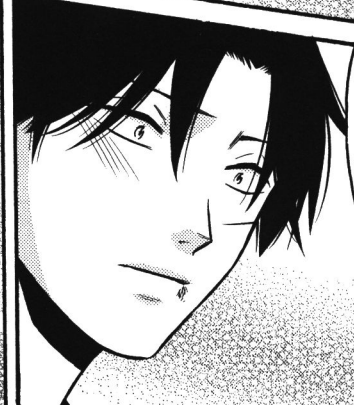
แต่ฉัน
ในตอนนี้
ไม่ได้เห็น
ไฮบาระ
สำคัญ
ที่สุด

เพราะฉัน
ฉันเลย
ตอบรับ
ความรู้สึก
ของนาย
ไม่ได้

คนที่
เข้าใจฉัน
ที่เป็น
แบบนี้

ในโลกนี้
มีแค่
ไฮบาระ
เท่านั้น

...
คำที่ฉัน
ไม่ได้พูด
เมื่อ 7 ปี
ก่อน
คราวนี้
จะพูดซัดๆ
นะ

ถ้า
ทุกอย่างจบลง
ฉันอยากจะ
ให้ความสำคัญ
กับไอบาระ
ที่สุดนะ

โหลดมังงะ PDF ได้ที่
MANGA PDF.COM

ขอบคุณ
สำหรับ
ที่ผ่านมานะ
เคียวเอ

ใครจะ
ไปตัดใจ
เพราะแบบนี้ไม่ได้!
มีจึงเป็นของฉัน
นะ
!!

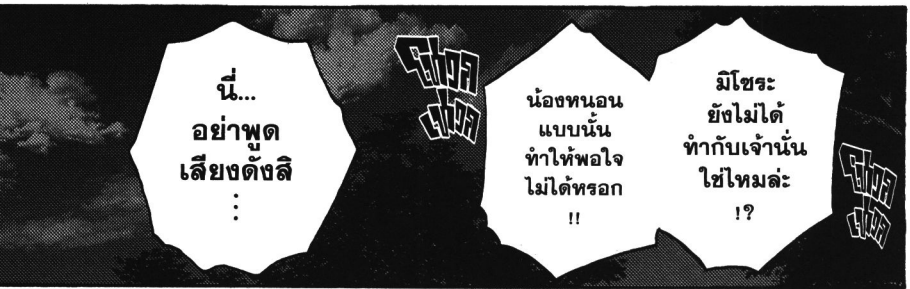
นี่นาย
ได้ฟังที่ฉันพูด
บ้างรีเปลา
!?

ฮา
?

ตุ้ย

แล้ว
เรื่องนั้น
มันจะทำไม
ล่ะ

นี่...
อย่าพูด
เสียงดังสิ
:

ซบ
ซบ

น้องนอน
แบบนี้
ทำให้พอใจ
ไม่ได้หรอก
!!

มิซระ
ยังไม่ได้
ทำกับเจ้านั้น
ใช่ไหมล่ะ
!?

ซบ
ซบ

ต่อให้
ชอบแค่ไหน
แต่เรื่อง
เซ็กซ์ช่วย
ก็คบกันไม่ยึด
หรอก
!!

ได้ฟัง
เรื่องตุ้ย
เข้าแล้ว

หลังจากนี้
ไม่กี่ปี
ก็จะคิดถึง
น้องชาย
ของฉัน
:

เรื่องนั้น
ผมจะ
ให้ความสำคัญ
อย่างเต็มที่
คุณถอนตัว
อย่างสบายใจ
ไปได้เลยครับ

คุณ
แฟน
เก่า

หรือก็คือ
ถ้าทำให้
คุณมิโซระ
พอใจไป
ได้เรื่อยๆ
ก็พอสิ
นะครับ

ผม
ไม่ได้
แข็งแรงแ
แบบคุณ
เคียวเอ

ขอบคุณ
นะครับ

แต่คุณ
ก็ยัง
เลือกผม
...

อะ...
โซบาระ
มาตั้งแต่
เมื่อไหร่
:

ฮา
!?

คุณ
มิโซระ:

ผมจะ
ให้ความ
สำคัญ
กับคุณ
มากกว่า
ใคร

ขอโทษ
ครับ

ถ้าว่าง
ขนาดมา
แอบฟัง
ก็มาช่วยกัน
หน่อยสิ
...

ตา
บ้า

ว่าแต่
มันใช้เวลา
มาทำอะไร
แบบนี้รีไธโร
!

ต้อง
ลือลือสูร
กลับไป
...

คือว่า
เรื่องนั้น
นะครับ
...

มิโซระ!
แต่
ครั้งเดียว!
ให้ฉันทำ
อีกครั้ง
เถอะ
!

แล้วเธอ
จะนึกถึง
ลูกชายฉัน
ขึ้นมาเอง
!

บาย
น่าะลองตาย
ดูสักครั้งนะ
!?

ถ้าแบบนี้
ก็ไปถึง
ที่จอดรถ
ศาลเจ้า
ได้เลย
เนอะ

ซึ่

นี่มัน...
ทาง
ส่วนบุคคล
ไปสุสาน
บุชายัญ
นี่
?

ผมเจอ
ตอนที่
ซ่อนตัว
เมื่อกี
นี่ครับ

ซึ่

ก็ต้อง
แบบนั้น
อยู่แล้ว
สิ

ถ้าอสูรนั้น
ลงไปในเมือง
ได้ละก็
ความเสียหาย
มันจะ
...

ฮึ่

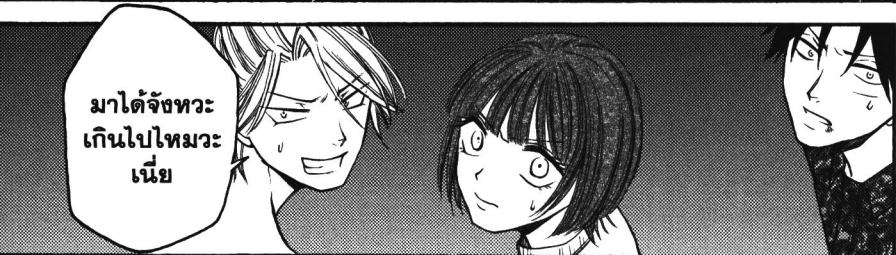

งั้นฉัน
ที่เป็นผู้หญิง
จะเป็นคน
ล่ออสูร
เอง

ขอโทษนะ
ไฮบาระ
แต่ช่วย
ไปเอารถ
...

ซึ่

คิดจะ
ไปที่สุสาน
บุชายัญจริง ๆ
เหรอครับ
?

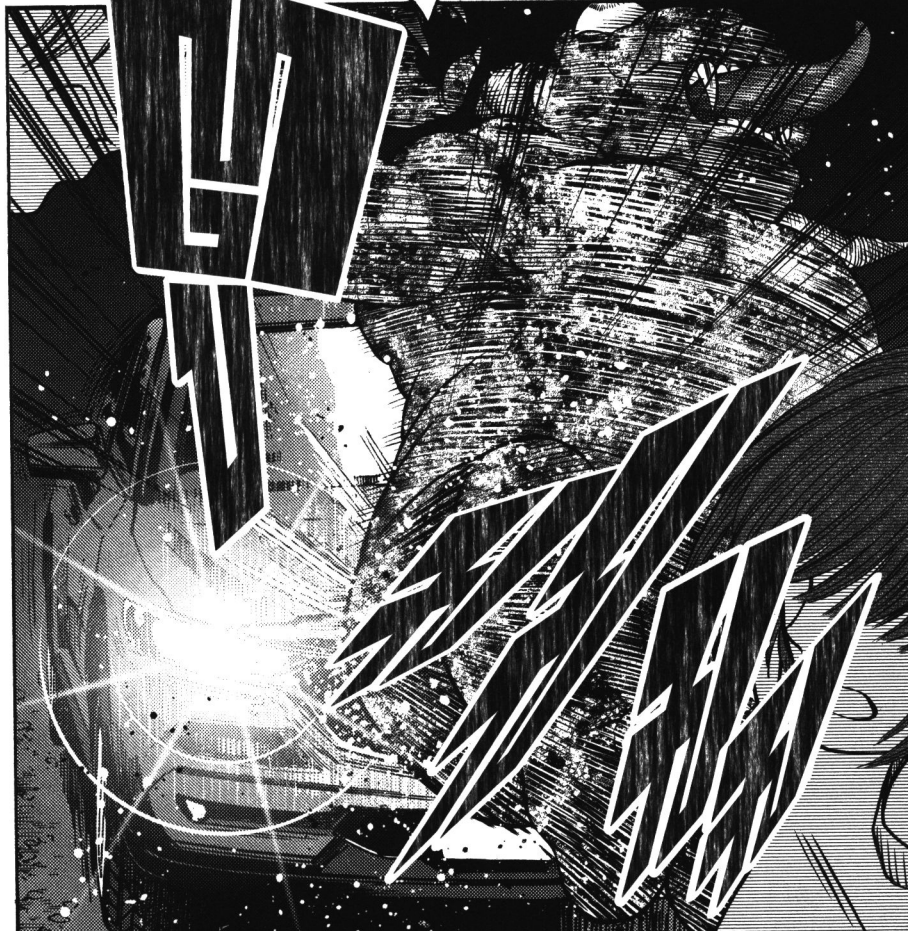

เอ๊ะ
...

คุณ
มิโซระ:
หลบเร็ว
!!

จะปล่อยให้
มิโซระ
ไปคนเดียว
ได้ไงล่ะ
!

ส่วนเคียวเฮ!
นายหาที่พัก
อยู่หนึ่งๆ
ไปก่อนเลย
!

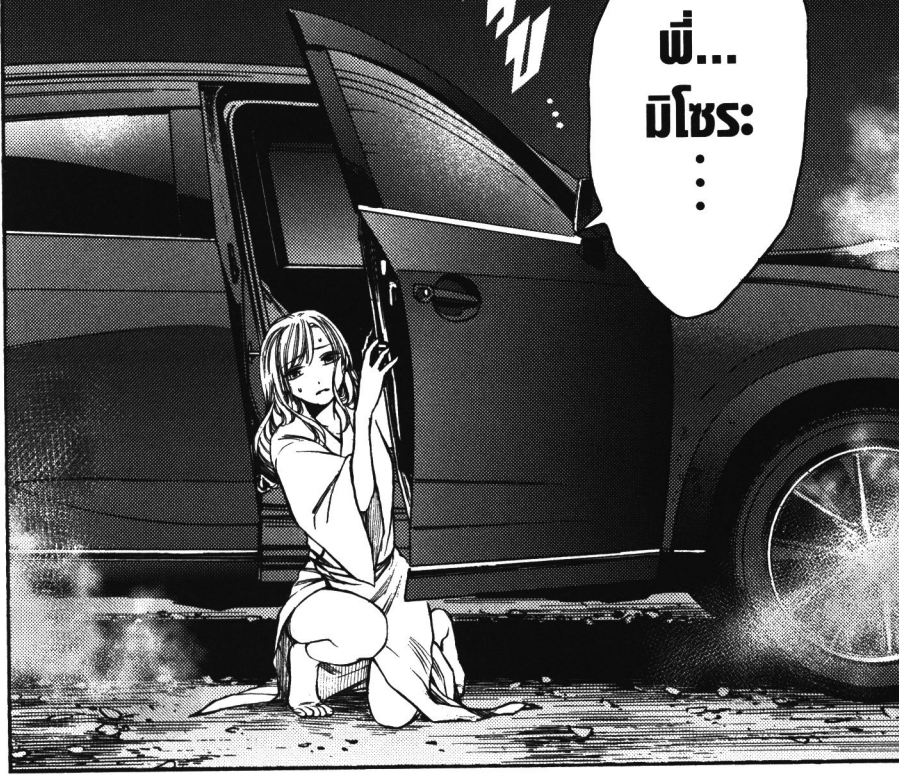

คคคค
...

พี่...
มิโซระ:
...

โหลี่เกะ
กำลังตก
อยู่ใน
อันตราย
...
!

ช่วยพา...
ไปสุสาน
บูชายัญ
หน่อย
...

ทำใจ
ดีๆ
ไว้
!

โบทัน
จัง
!!

ตอนที่ 112 เสี่ยงของฮารุ

เกิดอะไร
ขึ้นนะ
:
!?

เออ
นั่นสิ

⋮
อสูร
ยังตามมา
อยู่ริเปล่า
ครับ
?

ลดเวลา
ที่จะไปเอารถ
ได้เยอะ
เลย

ไม่นึกว่า
โบทันจัง
จะขับรถ
มาให้
นะเนี่ย

ゴゴゴ

ゴゴゴ

กำลัง
พยายาม
ไล่ตามมา
อยู่เลย
ละ

เคียวเฮ!
เล็กพูดจา
แบบนั้น
ซะที
!

หมอนั้น
ยอมทำถึง
ขนาดปล่อย
ให้เราตาย
แล้วได้รับของดี
ขนาดนี้

จะไป
ตกอยู่ใน
อันตราย
ได้ยังไง
มึทราบ
?

ฮาร์
...

จะว่าไป
นี่คือรถของ
โยสึเกะ
เหรอ
?

ไต้ของดี
มาจาก
ไอ้คนขีบะ
เหมือนกัน
นี่

รู้สึกเหมือนเขาพูดอย่างนั้น...

เพราะใจฉันไม่สงบเลย

ฮารุบอกว่... โยลึเกะกำลังตกอยู่ในอันตราย

โบทันจ้องมองเห็นฮารุเม่ด้วยเหรอ!?

มะ...
ไม่รู้
เหมือน
กัน

ฮารุมะ
ไปอยู่กับ
โบทัน
ชั้นเหรอ
?

ฮา
รุ
มะ:

ไม่มา
ให้อันที่เก็บ
อีกเลย
นับตั้งแต่
ตอนนั้น

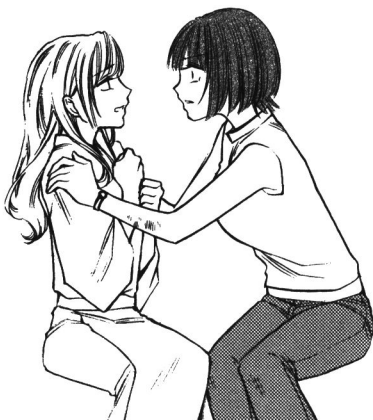
อาจจะ
เป็นแค่
ความฝัน
ก็ได้
...

แต่
เหมือนจะ
ได้ยิน
เสียงของ
ฮารุมะ:

ไซบาระ
รีบเลย

ต้องรีบ
ไปช่วย
แล้ว

ถึงจะไม่ได้
มาปรากฏ
ตัว
ให้เราเห็น

จะต้อง
เกิดเรื่องอะไร
บางอย่าง
กับโยสึเกะ
อยู่แน่

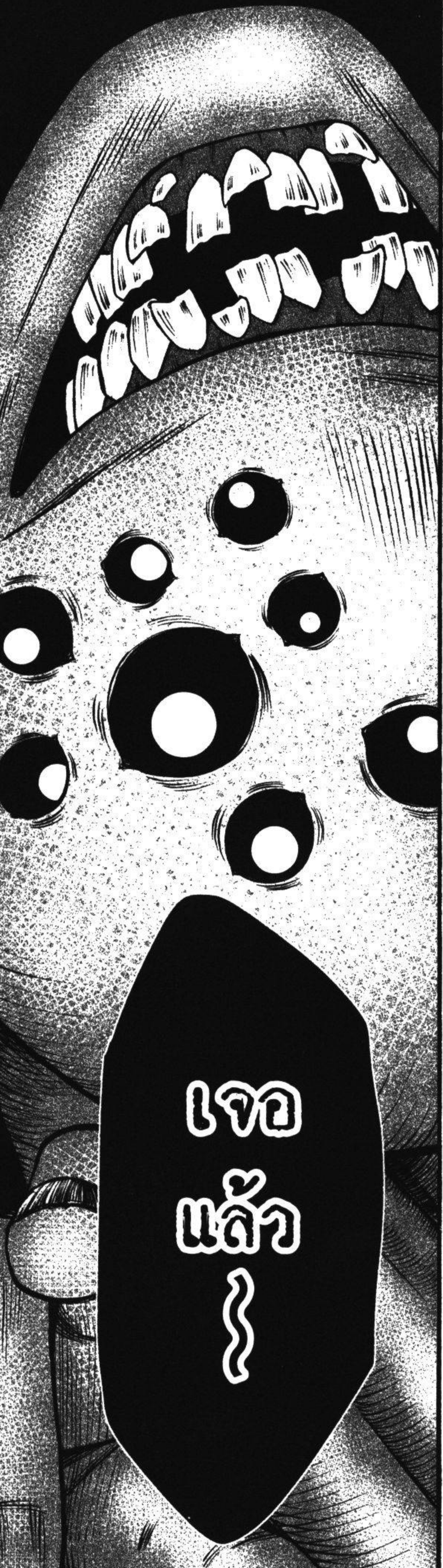
แต่เรา
ก็เชื่อ
ฮารุมะ

มอ
ก๊จ

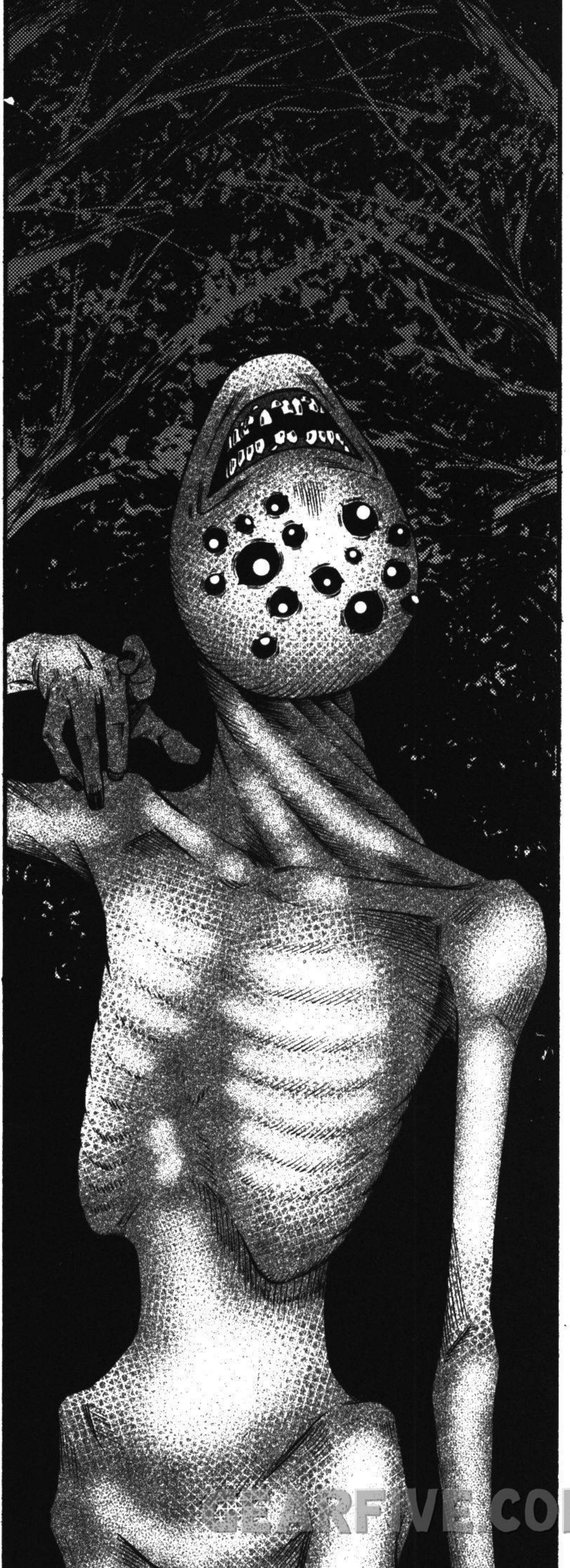
∴
เข้าใจ
แล้ว
ครับ

เฮ้ย
ข้างหน้า
!!

ใจ
แล้ว
?

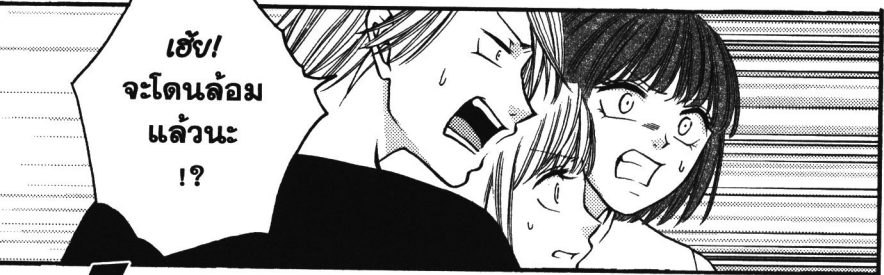

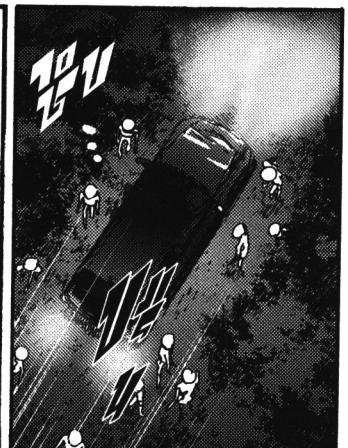
นี่
เซต
สุสาน
บูชายัญ
แล้ว
เ?

เฮ้!
จะโดนล้อม
แล้วนะ
!?

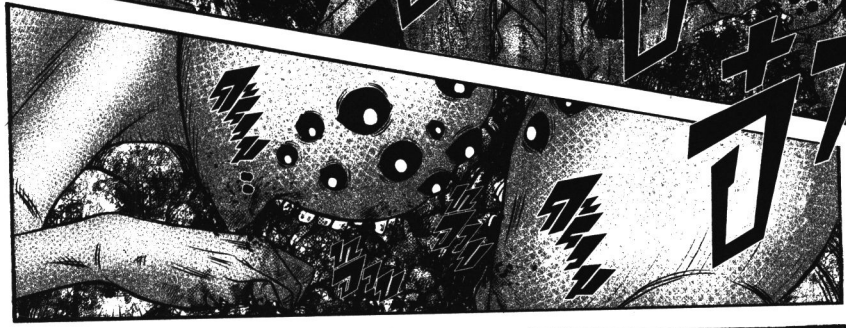
หลบรอด
ทันเทรอม
?

เอ๊ะ
...?
?

ซึ่ ซึ่ ซึ่ ซึ่

∴
ซึ่ต่อไป
ไฮบาร์:

∴
เหมือนเลือด
จะเรียกให้มัน
ไปรวมตัว
กันครับ

พวกมัน
กำลัง
ทำอะไร
อยู่นะ
∴
!?

ยังจะมีตัว
แบบนั้น
อีกหรือนะ

เฮ้อ
แค่อสูร
อย่างเดียว
ก็ไม่เข้าใจ
แล้ว

อสูรนั้น
เคลื่อนไหว
ไม่ได้แล้ว

นั่นยัง
ไม่อันตราย
เท่าไรนะ
อสูรไรหนานะ
ยิ่งกว่านี้
...

ไฮบาระ?
หยุดรถ
ทำไม
...

ZZZZZZ
ZZZZZZ
ZZZZZZ

โลกนี้มีช่างสืบห้วง

เกิดอะไร
ต่อมอะไร
เยอะแยะ
เลยนะ

พวกเธอ
มาที่สุสาน
บุชายัญญ
ได้ 3 วัน
...

สิ่งที่ตัวเองเลือกได้ ที่จริงแล้วแทบไม่มี

ตอนที่ 113 สืบห้วง

เสียชีวิตจริง
ที่กลับไป
ซะแล้ว
♡

พี่ก๊อด
ไฟลวก
สำหรับ
...

พวก
จิ้งจอกสาว
ก็ตายกัน
หมด

แต่เด็ก
ที่ชื่อมิโซระจัง
นี้น่าสนใจ
นะ

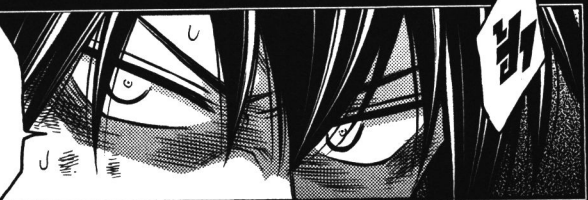
ไว้หา
จรรยาบรรณ
วิถีตำรวจ
ชีวิต

อย่า...
เข้ามา
ใกล้ฉัน
นะ...

หรือ
แม่
กระท้อ
วิธีตาย
↓

ให้ฉัน...
เจอกับ
โบตัน
เดี๋ยวนี้

ให้ฉันตาย
เสียยังจะดีกว่า
ต้องไปตีมเลือด
คนตระกูลชิบะ...
อย่างเธอ

ต่อให้
เป็นเรื่อง
จริง...

เรื่อง
แบบนั้น
ใครจะ
ไปเชื่อ...

คิกคิก...
หน้าซีด
แบบนั้น

ถ้าไม่รีบ
ตีม
เลือดฉัน
ล่ะก็
จะตาย
เอานะ?

เกลียด
ตระกูลชิบะ
ขนาดนั้น
เลยหรื
?

ถามเรื่อง
ที่รู้ๆ กัน
อยู่ได้นะ

อะไร
:

ทั้งหมด
ก็มีมือพวกแก
ตระกูลชิบะ
นี่
!?

แล้วก็
ทำร้าย
ลักพาตัว
โบทัน

ที่มา
ฮารุ
กับ
อากาเนะ

เป็น
ครอบครัว
น่าขยะแขยง
แต่กลับมาทำ
ยิววน
:

เรื่องนั้น
น่าเสียดาย
นะ

เป็นอะไร
กันไปหมด!?
บ้ากันใหญ่
แล้ว
!!

ตระกูล
ฆาตกร
ที่เลี้ยง
อสูร
:

ศึก

ตระกูลชิบะ
เป็นบรรพบุรุษ
ของเธอแท้ ๆ

—
ทา
?

นี่
...

ฉันจะ
เล่าความลับ
อะไรให้ฟัง
เอาไหม
?

ญาติฉัน
ไม่มีใคร
ใช้นามสกุล
ชิบะ
เลยนะ
!!

...พะ
พูดอะไร
มั่ว ๆ

ไม่
สามารถ
ลงไป
ที่หมู่บ้าน
ได้

ต้องอยู่ใน
หุบเขา
ตัดขาดจาก
โลกภายนอก

และ
สืบทอดทายาท
ต่อมาอีกหลายร้อยปี
พร้อมกับธรรมเนียม
บูชาขัณฑ์

แต่เมื่อ
ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป
ผู้คนก็ลืมเลือน
เรื่องบาปนั้น
ไป

ลูกหลาน
ของตระกูลนั้น
ก็ลงจากเขา
และหลอมรวม
ไปกับคนใน
หมู่บ้าน

สุสานบูชาขัณฑ์
เริ่มจากตระกูลหนึ่ง
ที่ได้รับคำสาป
จากความผิด
บางอย่าง
ที่กระทำเอาไว้

เลือดของฉัน
จะตอบสนอง
แค่เลือด
คนตระกูลซิบะ
เท่านั้น

ซึ่ง
ตระกูล
ต้นเรื่องนั้น
ก็คือตระกูล
ซิบะ

เธอเอง
ก็คือหนึ่งใน
คนที่มี
สายเลือด
ซิบะนะ

โยสึเกะ
คุง
♡

เรื่อง
แบบนี้
...

บ้า
ไปแล้ว
...

เลือด
แบบ
เดียว
กับ
ฆาตกร

พะ...
พูด
อะไร
นะ
...

ในตัวเรา...
มีเลือด
แบบเดียวกับ
กับ
เจ้าพวกนี้
โหลเวียน
อยู่
?

แต่ผู้คนที่
ที่อยู่รอบๆ
ภูเขาลูกนี้
ถึงจะระดับ
ต่างกัน
แต่ก็มี
เลือดนั้น
ปะปนอยู่

ไม่ใช่
แค่เธอ
เท่านั้น
หรอก

แต่ถ้า
ไม่มีเลือดของ
ตระกูลชิบะ
อยู่ในตัว

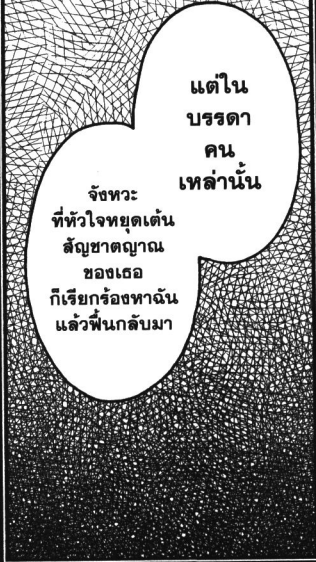
โยสึเกะคง
ก็คงไม่ฟื้น
คืนชีพ
กลับมา

ถ้า
ไม่มีตระกูล
ชิบะ
:

ถ้าไม่มี
สุสานบุชายัญ
โยสึเกะคง
และเพื่อนๆ
ของเธอ
ก็คงไม่ตาย

ไร้เหตุผลลึนดี
เลยใช่ไหมล่ะ
?

แต่ใน
บรรดา
คน
เหล่านั้น

จึงหว่า
ที่หัวใจหยุดเต้น
สัญญาตายาน
ของเธอ
ก็เรียกร้องหาฉัน
แล้วพินกลับมา

คงจะ
ไม่เข้าใจ
และก็ยอมรับ
ไม่ได้สินะ

แต่ไม่ว่าใคร
ก็มีชีวิตอยู่บน
ความไร้เหตุผล
แบบนี้แหละ

แสดงว่า
มีเหตุผล
ที่ตายตาไม่หลับ
อยู่สินะ
?

ทำถึง
ขนาด
นั้น

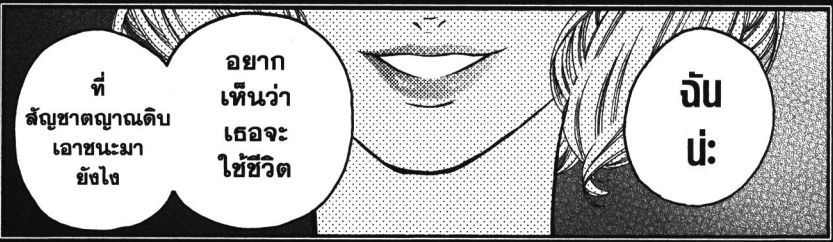

หรือ
จะสาบานว่า
จะไม่แพร่กระจาย
ความลับ
และมีชีวิตอยู่ที่
ตระกูลชิบะ
ต่อไป

จะฆ่าฉัน...
แล้วเธอเอง
ก็ตายอยู่
ที่นี่

โยสึเกะ
คุง
เธอมี
2 ทางเลือก
นะ

ที่
สัญญาตามเดิม
เอาชนะมา
ยังไง

อยาก
เห็นว่า
เธอจะ
ใช้ชีวิต

จับ
นะ

ต่อให้
มีตัวเลือก
แต่ตัว
การ์ตูนนั้น
มันก็ช่าง
ไร้เหตุผล
สินดี

นี่
ให้ฉัน
ดูหน่อย
นะ
♡

การ์ตูนช่าง
ไร้เหตุผล

แต่ถึงอย่างนั้น

ແຕ່ດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ ເຈດີ... ໂບດົມ

โอบ...
ทัน...

เจ้าพวกนี้
โคตรกาก
แต่จำนวนเยอะ
ไม่จบไม่สิ้น
!!

คุณ
เคียวเฮ
ด้วย
?
เวร
เอ๊ย

โอบ...
คุณ
ชิบะ
ปล่อย
ให้ตาย
...

โอบ...
!!

ปลดคัท
...
งั้นสิ
...

อ้าว...
พี่มิโซระ
?

โอบ...
โอบ...
!!

โอบ...
คุณ
ชิบะ
ปล่อย
ให้ตาย
...

บาง
ที
:

ฉันอาจ
จะอยู่ใน
สภาพที่ว่า
ยังรอดอยู่
ได้ยังไงสินะ
:

พี
มิโซระ
!!

ขอร้องละ...
ช่วยโยสึเกะ
ที!!

สวัสดี
มาก
เกินไป...
แบบนี้
คง
:

อีก
:

พอเถอะ
โบตัน
:

...นั่นนะ
เลือดของ
คุณเอริกะ
ก็ยิ่งรักษาไม่ได้
หรอกครับ
?

อ๊
อ๊

บอกให้ฉัน
เก็บเป็น
ความลับ
ขนาดนั้น
...

ฮะ ฮะ...
รู้เรื่องเลือด
ด้วยชั้น
เหรอ
...

ไม่เข้าใจ
จริงๆ เลยนะ
ว่าเขาคิดอะไร
อยู่
...

ถ้าสมอง
เสียหาย
จะรักษา
ไม่ได้
...

บางที่...
ตอนที่ที่ยังอยู่ได้
คงเพราะเลือด
ที่เหลืออยู่
ในร่าง
เท่านั้น

โยสึเกะ:
!?

แตก
แตก

ไม่
เข้าใจ
เลย
จริงๆ

2 ปี
ที่รักษาชีวิตมาได้
มันมีความหมาย
บ้างรึเปล่า:
?

ในที่สุด
เราก็:
ตาย
แล้ว
สิน:

ต้องให้
โบตัน
มาเห็น
เราตาย
อีกแล้ว
หรือ
?

โยสึเกะ
คุณ
?

หรือถ้า
อยากอยู่กับ
โบตันจริง
สองต่อสอง
ฉันก็จะตาย
ให้

∴
จะพูด
ต่อว่า
ฉันอีก
ก็ได้

พูดเรื่อง
ที่ต้องการ
มาได้เลย

พูดเรื่อง
ที่อยากพูด
มาได้เลย

ขอให้ฉัน
ได้ทำเรื่องที
ทำให้ฮารุมะ
ไม่ได้

ด้วย
เถอะ
แะ

ตอนนี้
มีโบตัน
และพวก
พีมิโซะ
อยู่กับเรา
ด้วย

ช่วยทำให้
มันจบลง
หน่อย
ได้ไหม

ไม่
ใช่

ไม่เหมือน
กับการถ่าย
เมื่อ 2 ปี
ก่อน

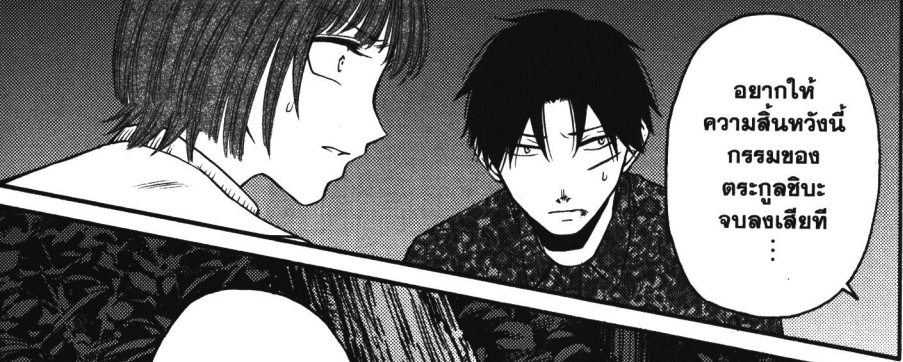
พี
มิโซะ

อยากให้ความ
สั่นไหวนี้
กรรมของ
ตระกูลชิบะ
จบลงเสียที
:

เรา
สามารถ
ส่งต่อ

ช่วยมันค
ชิบะ เอริก
ให้ที

คาบ
คบาย
ที่เรามี
ชีวิตอยู่
ให้พวก
เขา
ได้

อยากให้
ความสิ้นหวังนี้
กรรมของ
ตระกูลชิบะ
จบลงเสียที
...

ช่วยบันคอ
ชิบะ เอริก:
ให้ที

ตอนที่ 114 คำขอก่อนสิ้นใจ

คนคนนั้น
ไม่ใช่มนุษย์
ธรรมดา

โยสึเกะ
คุง...
พูดอะไร
นะ

ถ้า
ซิบ: เอริก:
ตาย
อสูรไรท์หน้า
ก็จะตาย

คนคนนั้น
เป็นคู่ของอสูร
ไรท์หน้า

ตราบไค
ที่หล่นยังอยู่
สุสานบูชายัญ
ก็ไม่จบไม่สิ้น

เลือด
ของหล่อน
เป็นสิ่งที่มิไว้
เพื่อคงสภาพ
การมีอยู่ของ
อสูรไรท์หน้า

แต่ที่
บอกว่า
คุณ
หมายความว่า
ว่ายังใจ
:

เดี๋ยวนะ...
ก็รู้อยู่หรอก
เรื่องที่ยัยนั้น
ไม่ใช่มนุษย์
ธรรมดา

ไฮบาร์:
:
!?

เลือด
ของหล่อน
จำเป็นต่ออสูร
ไร้หน้า
สิ้นะครับ

:
รู้เรื่องนั้น
ด้วยเทร่อ

รู้ทุกเรื่อง...
แต่ไม่ได้บอก
พีมีไซระ
ชั้นรี

:
แต่ถ้า
ไม่ฆ่าคนคนนั้น
เรื่องก็ไม่มีความจบ
หรอกนะครับ

ฆ่าสิ่ง
ที่ไม่ใช่คน
แต่ดูแล้ว
เหมือนคน
ไม่ลองสิครับ
?

.....

ถ้า
เป็นแบบนี้
ที่ฉันมีชีวิตมา
ก็จะไร้
ความหมาย
:

โบทัน
อาจจะถูก
เอาตัวไป
สังเวชอีก
ก็ได้

ถ้า
เรื่อง
ไม่จบ
:

ตราบไต
ที่หัวและหัวใจ
ไม่เสียหาย
ก็ยังมีชีวิต
ต่อไปได้
เรื่อย ๆ

คนคนนั้น
เป็นอมตะ:

ไม่มีวิธีอื่น
ที่จะทำให้จบได้
นอกจากบั่นคอ
เขาแล้ว

ถ้า
บั่นคอ
ชิบ:
เอริก:...
เรื่องทุก
อย่าง
ก็จะสิ้นสุด
ลง

MANGA-PAF.COM

เราสู้
มาถึงตรงนี้
เพื่อทำให้
ตระกูลซิม:
จบสิ้น...

มีหน้าซ้ำ
ยิ่งทำเรา
เจ็บแสบ
มานับครั้ง
ไม่ถ้วน

ฮึ่มนั่น
ไม่ใช่
คน

ถ้าเรา
ฆ่า
เอริกา:
|

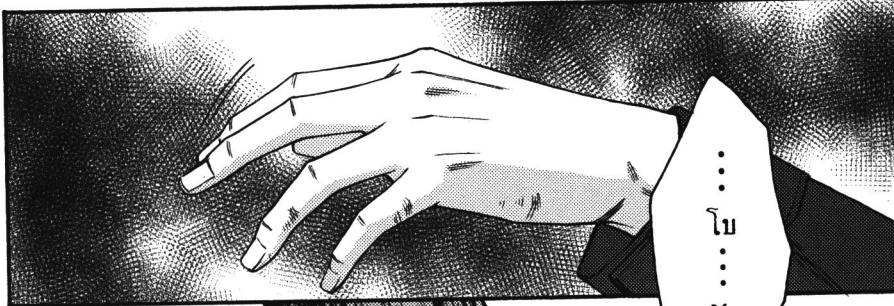

โฮสึเกะ !!

ขอโทษนะ...
พี่มิโซระ...
ที่ให้ทำ...
หน้าที่ที่จะ
รุสึกแย๋...
:

โ...
โ...
ทัน

คน
โกหก
!!

โยสีเกะ
บอกว่า
จะไม่จาก
ไปไหน
แล้วนี่

พูดไม่ใช่เหรอ
ว่าจะอยู่กับฉัน
ไปตลอดนะ!?
นายสัญญา
แล้วนี่
!?

โบทันจัง
ใจเย็นๆ
...

เกลียดฉัน
แล้ว
ชั้นเหรอ
!?

ฉันไม่ดี
ตรงไหน
ชั้นเหรอ
!?

ถ้า
โยสีเกะ
ตาย
...

ฉันก็ไม่รู้
จะอยู่ไปทำไม
แล้วนะ
...

...
ถ้า
อย่าง
นั้น

มาตาย
ด้วยกัน
ใหม่ล่ะ
?

โยสึเกะ:
คุณ
...

อึบ
!!

พวกเขา
พูดอะไร
ออกมา
นะ
...

...
ถ้า
อย่างนั้น
โบทัน

ฉันจะ
ไปกับโยสึเกะ
ไปหาสารุ
กับอากาเนะ
!!

ขอแค่
ได้อยู่กับ
โยสึเกะ
ก็พอ

ฉัน...
ไม่ต้องการ
อะไรอีกแล้ว
ชีวิตก็
ไม่ต้องการ

เฮ้...
...
?

ฉัน...
ที่ผ่านมามี
ยอมทำ
ทุกอย่าง

เพราะ
อยากให้
โบตัน
มีชีวิต
อยู่

พวกเรา
เลิกกัน
เถอะ

ก็ต้องสังเวย
ตัวเอง
เพื่อให้เธอ
รอด

ก็ฮาร์
กับอากาเนะ
...

โบตัน...
มีเหตุผล
ที่เธอจะต้อง
มีชีวิตอยู่
นะ

ไม่...
ไม่ใช่
เรื่อง
นั้น
มัน
...

ความรู้สึกนั้น...
ของพวกฉัน...
ก็ไม่จำเป็น
แล้วนี่
?

มะ
...

คนเราน่ะ...
จะหายไป
จากโลกจริงๆ
ก็ต่อเมื่อไม่มีใคร
ที่จำเขาเอาไว้
อีกแล้ว

อยู่เพื่อ
จดจำพวกฉัน
เอาไว้

มีชีวิตอยู่
และไม่ลืม
พวกฉัน
พวกฉันก็จะ
ยังคงอยู่
ต่อไป

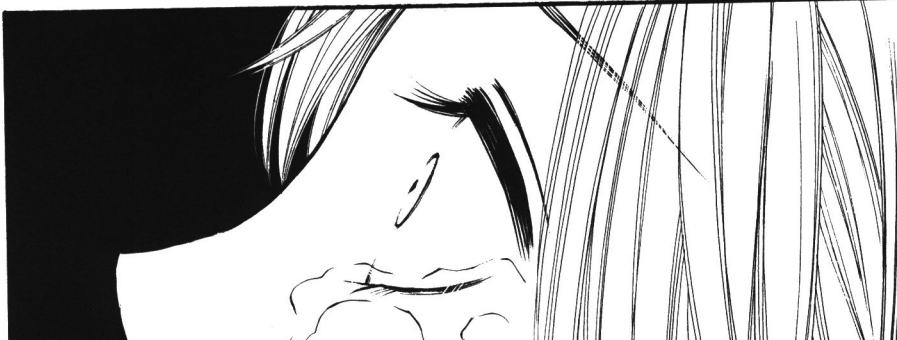
ถ้า
ตราบไต
ที่โบตัน
...

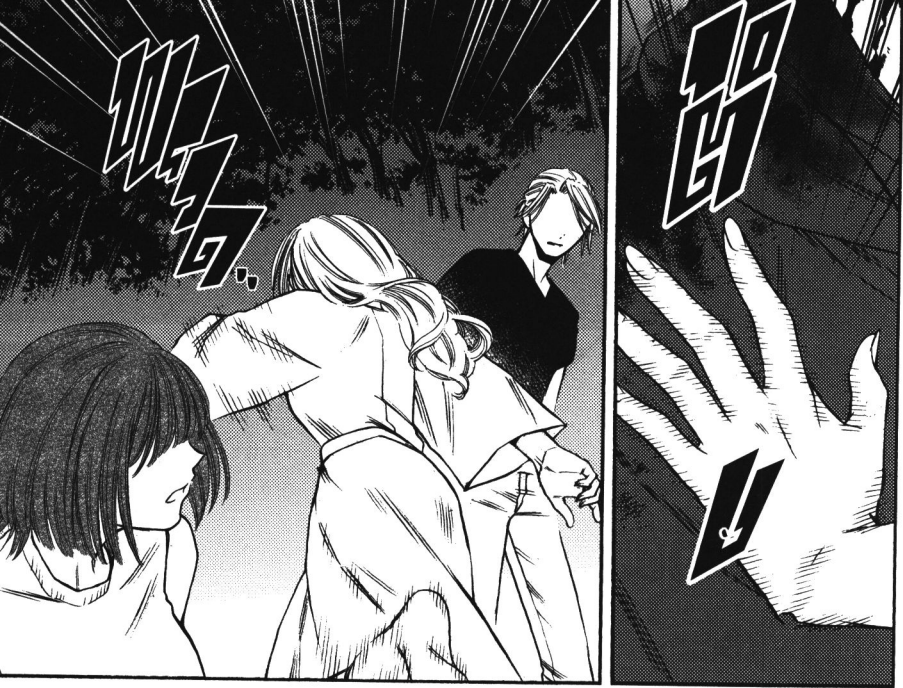

โบตัน

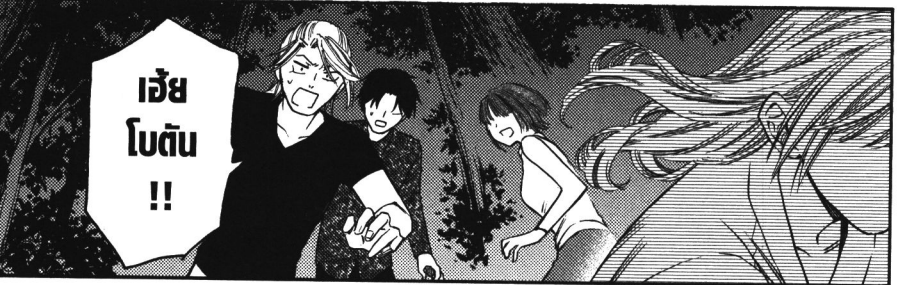

ฉันเอง...
ก็อยากจะ
อยู่ด้วยกัน
ให้มากกว่า
นี้

เฮ้ย
โบทัน !!

สุดท้าย...
มีอีกเรื่อง
จะขอรับรอง

โบทัน
จัง ...
พี่
มิโซะ:

ในรถ...
มีขวาน
อยู่

ใช้มัน...
ฆ่าฉันที

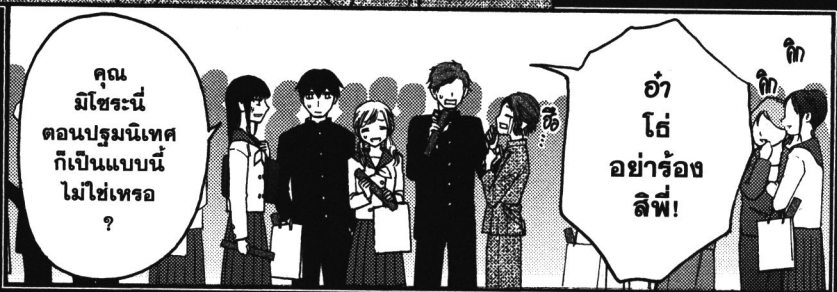

ยินดีด้วย
ที่เรียนจบ
นะ~
ทุกคน~

ตอนที่ 115 เข้าใจทุกอย่างแล้ว:

คุณ
มิโซระนี่
ตอนปฐมนิเทศ
ก็เป็นแบบนี้
ไม่ใช่เหรอ
?

อ้อ
ใช่
อย่าร้อง
สิฟี!

ก็เป็น
เรื่องจริง
ที่มิโซระ
คอยดูแลให้
ตั้งเยอะ

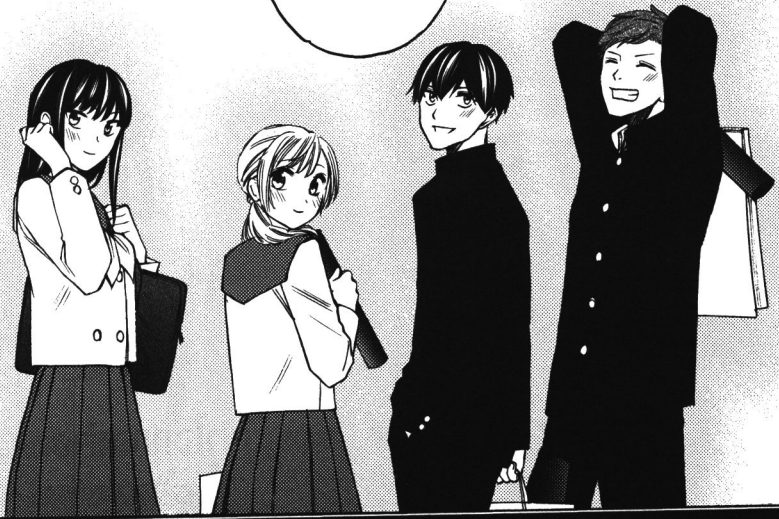
น่า
แต่ว่า

ก่อนหน้านี
ไม่นาน
ซะที่ไหน
เล่า

ก็แหม...
ก่อนหน้านี
ไม่นาน...
พวกเธอ
ยังนั่งฝ่าอ้อม
กันอยู่เลย
นี่นา
:
โตกัน
ขนาดนี้
แล้ว
:
:

ขอบคุณนะ
พี่มิโซะ

เราคิดมา
ตลอดว่า
หลังจากนี้
ไป

ในรถ...
มีชวาน
อยู่

เธอ
คิด

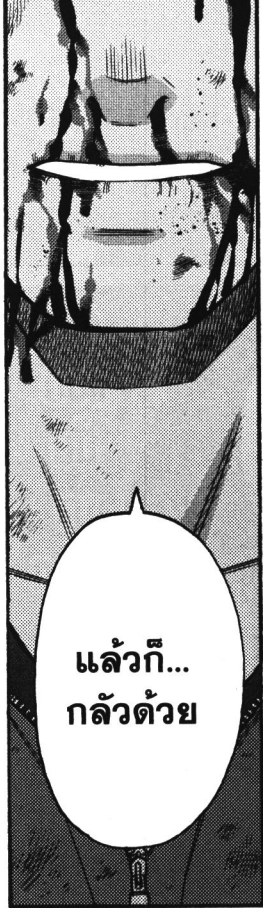
ไซมัน...
ฆ่าฉันที

แบบ
ขึ้น
มา
ตลอด

สภาพนี้
ถึงจะรอดไป...
ก็มีแต่จะทำให้
โบทันทรมาน
เปล่านั้น

ฉันจะ
ไปทำเรื่อง
แบบนั้น
ได้
:

พะ...
พูดอะไร
นะ

แล้วก็...
กลัวด้วย

แต่การ
ต้องตายอยู่ข้างๆ
โบตันที่ร้องไห้
ใจจะขาดเท่านั้น...
ที่ไม่อยากเลย
จริงๆ

ถึงที่
จิตใจ
น่า:
กลัวคลั่ง

แต่...
มีแค่สติ
เท่านั้น
ที่ชัดเจน

ต่างกับ
การตาย
เมื่อ 2 ปี
ก่อน

ตาก็มัว
ไปหมด

ทั้งที่
เจ็บไปทั้งตัว...
จนอยากตื่น
ครวญคราง...
แต่ร่างกาย
ไม่ยอมขยับ
เลย

คิดมาตลอดว่า

ถ้าเพื่อโบตันแล้ว... เราทำได้ทุกอย่าง... ทนได้ทุกอย่าง

แต่เรื่องตายนี่มันก็น่ากลัวจริงๆ นั่นละ

รู้ทั้งรู้ว่าหาเหตุผลไปก็เท่านั้น

แบบนี้มันน่ารักชัดๆ

แต่กลับไม่ยอมให้ใจติดคลุ้มคลั่งเลย

อยากจะ... เคียดแค้นใครสักคน

เราไปทำอะไรถึงขนาดที่จะต้องมาตายด้วยหรือ

อยากจะให้มันเป็นความผิดของใครสักคน

น่ากลัว... น่ากลัวเกินไป

ทำไมถึงต้องเป็นเราด้วย

คิด
แบบนี้
ไม่หยุด
เลย
หยุด
ไม่ได้
เลย

เกลียดทั้ง
สารุ...
หรือแม้แต่
โบตัน
เอง...

จนมัน
จะพลาด
เกลียดเอา
นะสิ
:

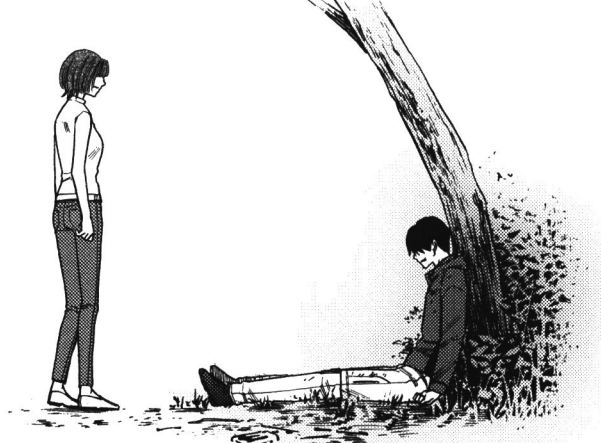
ไม่อยาก
จะตายไป
แบบนี้

อยากจะ
ตายไป
:

แบบที่
ยังรัก
ทุกคน
อยู่
:

ทำไม
เราถึง
ไร้พลัง
อย่างนี้
นะ

ขนาดคำที่
จะพูดด้วย
ยังหาไม่เจอ
เลย

ช่วยปลด
ปล่อย
ชีวิตของ
โยสีเกะคง
ก็ไม่ได้

คุณ
มิโซระ
!?

มิ
แค่

ตอนนี้
กำลัง
ที่เรา
ทำให้
โยสีเกะ
ได้

สิ่งนี้
เพียง
สิ่งเดียว
ละก็
|

แบบนี้...
นายจะสบายขึ้น
จริง ๆ เหมอ
?

ขอโทษนะ...
ที่พุดจาไมด์
ไล่พี่ไปเยอะ
เลย

ต่อให้
เจ้าตัวจะร้องขอ
แต่ไหนก็ตาม
แบบนี้มัน
...
ไม่ได้
นะครับ
คุณมิโซระ
!!

พี่
มิโซระ

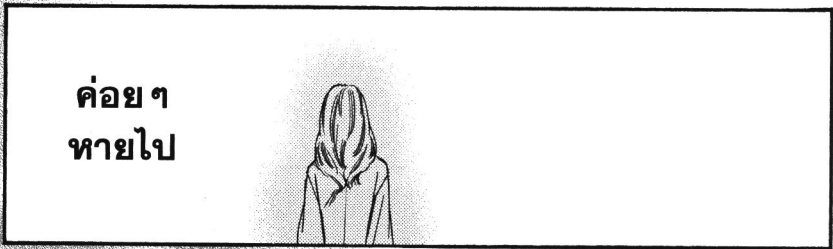

ขอบคุณ
ที่พี่ให้
ความสำคัญ
กับฉัน...
เหมือนกับ
ฮารุ

เหล่า
คนสำคัญ
ของเรา

ค่อยๆ
หายไป

โษสึเกะ:
กูง

เธอเอง
ก็เป็นน้องชาย
คนสำคัญของ
ของฉัน
แะ

ขอบ
คุณ

ขอบคุณนะ
ที่เรียกฉันว่า
พี่

แะ

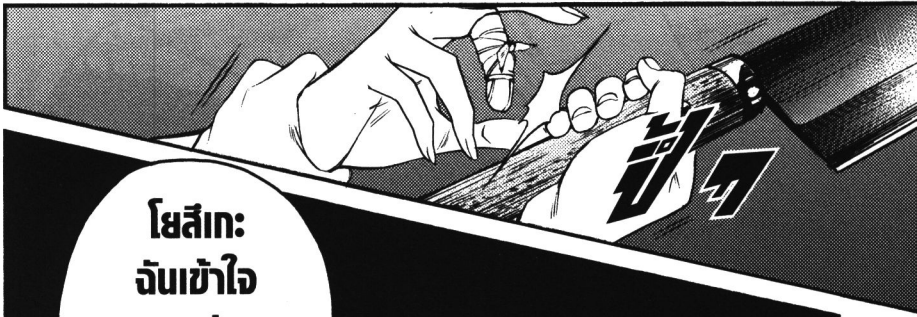
คุณ
มีเซอร์:
!!

เซ
โธษ
น:

หยุด:
โบทัน
!!

โสมสีทะ:
ฉันเข้าใจ
ทุกอย่าง
แล้วละ:

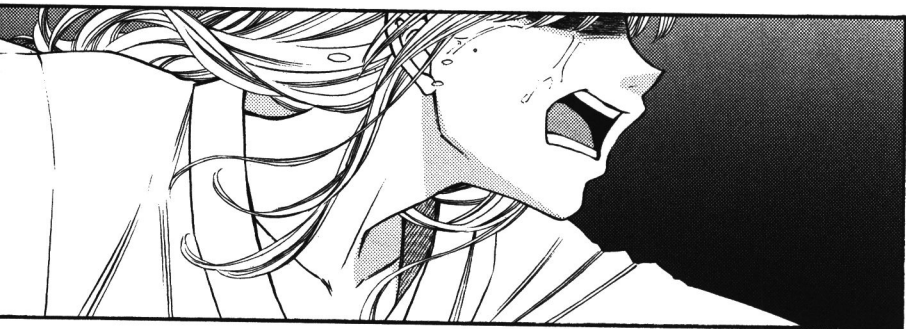
คืน หมู
บ้าน
อสูร ต้อง
ล่า

เฮ้ย
โบทัน
!!

ตอนที่ 116 จุมพิตแห่งการต่อตัว

โยสึเกะจะตาย

โยสึเกะ จะไม่อยู่แล้ว
ทิ้งฉันเอาไว้ ——

อย่างน้อย
วาระสุดท้าย
ก็ช่วยอยู่กับเขา
หน่อย
...

ถึงจะหนีไป
ก็ไม่ช่วยอะไร
หรอก

ไฉนะ
!

คิดจะ
ไปไหน
กันนะ

เรื่องก็
โศก:
จะตายนะ:
...

วาระ:
สุดท้าย
แบบนั้น...
จะไปไหน
ได้ยังไง

ไฉแล้ว
ยา...

ไฉยา
...

โบตัน

แบบนั้น
ไม่ไหว
หรอก

ต้อง
โกหกหน้า...
ความฝัน
ไฉไหม...
เนอะ
?

มนุษย์เรา
สักวันก็ต้อง
ตายกัน
ทั้งนั้น

อย่าทำตัว
อ้ออหัด
นักเลย

ต่างกันแค่
ตายก่อนคนอื่น
หรือคนอื่น
ตายก่อน
ก็เท่านั้น

ไม่มีมนุษย์
คนไหน
ที่ไม่ตาย
หรอกนะ

ถ้าไม่ทำ
สิ่งที่ทำได้ในตอนนี้
จะมานั่งเสียดใจ
เอาทีหลังนะ

ถ้าเธอ
ก็ชอบ
โยสีเกะ
ละก็

หมอนั่นเอง
ก็อยู่มาถึง
วันนี้
เพื่อเธอ

แต่ตอนนี้
เธอกลับปฏิเสธ
ทุกอย่างแบบนี้
ไม่เข้าใจ
บ้างเลย
จิง

เรา

ปฏิเสธ
ทุกอย่าง
ของโยสึเกะ
ฉันเหรอ
?

ฉัน เราควรทำยังไงดีล่ะ?

คิด
ไม่ออกเลย
ไม่อยากจะ
คิดเลย

สิ่งที่เรา
ทำได้คือ
อะไร
?

ฉัน
โยสึเกะ
ตายไป
ก็เหลือ
ตัวคนเดียว
แล้ว

ไม่รู้
เลย

อยากจะ
อยู่กับ
โยสึเกะ
เท่านั้น
เอง

เรา
ก็แค่

ตัวเอง...
ก็อยากจะ
อยู่ด้วยกันให้
มากกว่านี้

เรา
ต้องการ
เพียง
แค่นั้น
จริงๆ

หา
...
?

ขอบคุณนะ
ไม่เป็นไร
แล้วละ

ใน
ที่สุด
เราก็
เข้าใจ

อีก
!

ในที่สุด
ก็หาเจอ
เสียที

เดี๋ยว...
เฮ้ย
!?

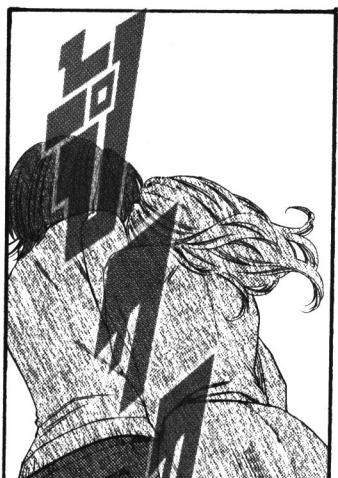

และ
โยสีเกะ
ตาย

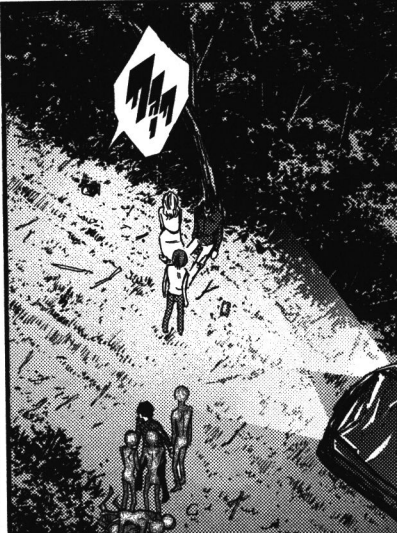
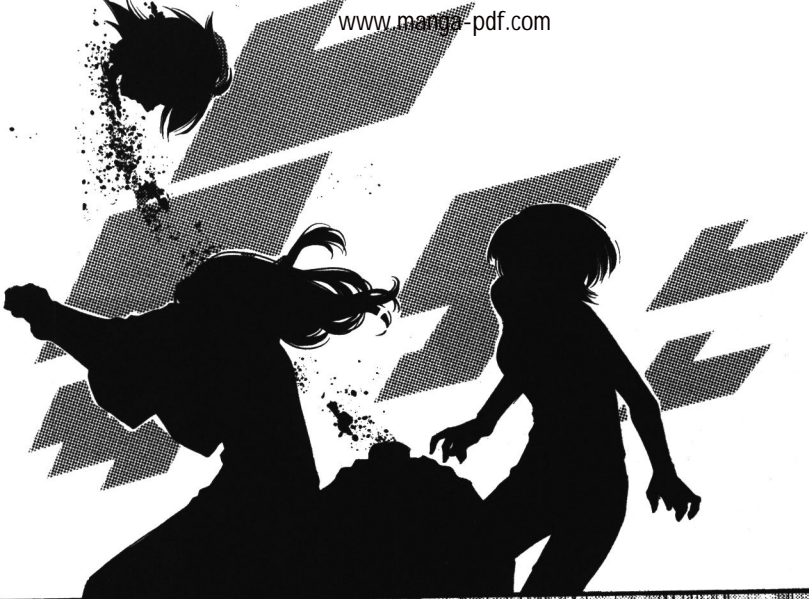
วิธี
ที่ถึงแม่
เรา
จะอยู่

เอ๊ะ
...

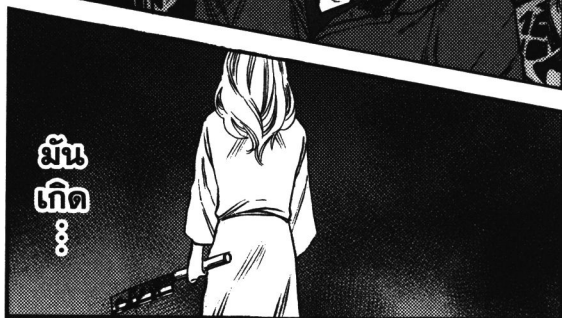

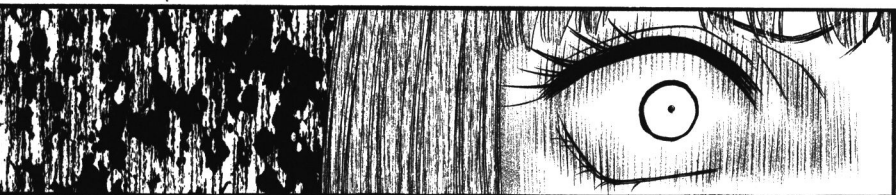
เมื่อที่

มัน
เกิด

อะไร
นี่—
?

ทำไม...
ฮึก

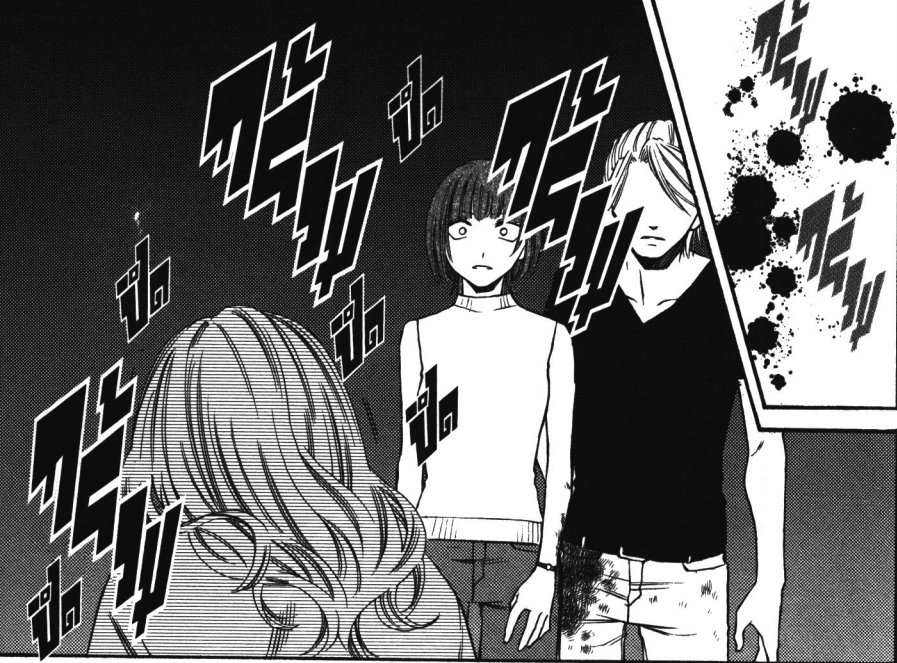
ทำไม
โบทันจึง
ถึง
...

โบทัน
จิง
!?

รักนุ:
โยสึเกะ:

เท่านี้
โยสีเกะ
ก็จะเป็น
ส่วนหนึ่ง
ของฉัน

จ:
ไม่ห่าง
ไปไหน
อีก

คราวนี้
ฉันจะทำคำขอ
ของโยสีเกะ
ให้เป็นจริง
เองนะ

ห้องฆ่า
ผู้หญิง
๓
คนนับ

คืน หมู
บ้าน
อสูร ต้อง
สาบ

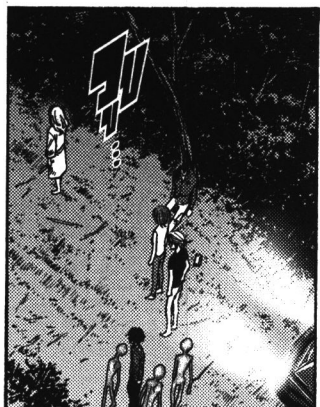

ตอนที่ 117 ตัดสินใจ

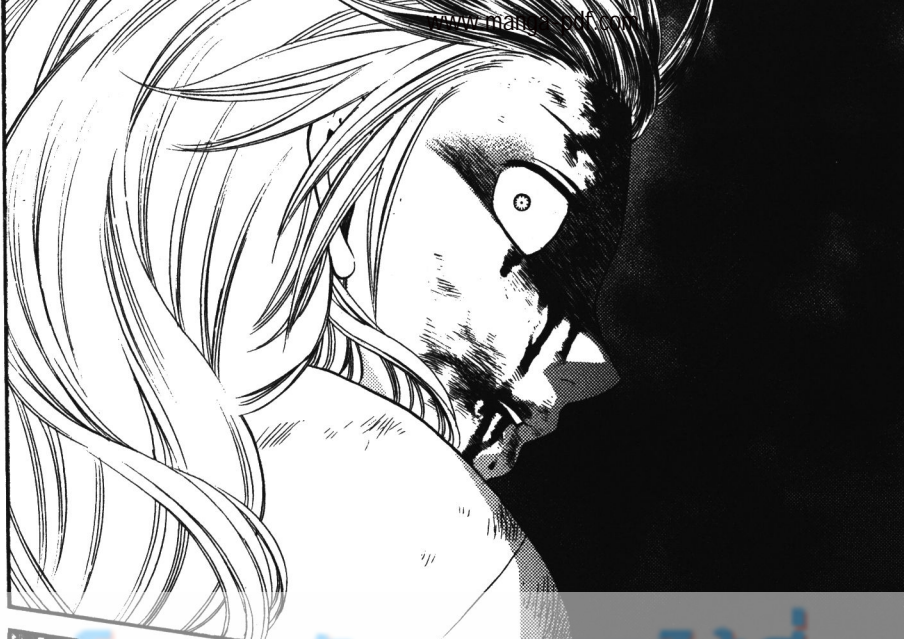
ห้องฆ่า
ผู้หญิง
คนนั้น

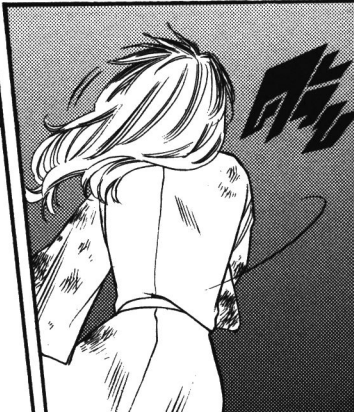
ตะ...
เต้ขวลี
โบทันจัง
!!

ปะ...
โบทัน
จัง
!!

นั่น
นี่
...

ใช่
โบตัน
จริงๆ
เธอ:

...
มันอะไร
กันวะเนี่ย
บ้าเอ๊ย

เอา
โยสีเกาะคุด
ขึ้นรถ
นะดี

แล้วก็
ตาม
โบตันจัง
ไป

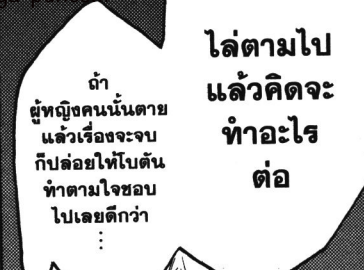
มิโซระ? !
มันทำอะไร
อยู่นะ

แต่ถ้า
ฆ่าเอริกะไปแล้ว
โบตันจึง
จะพังทลายลง
และกลายเป็น
แบบเดิม
ไม่ได้อีก

ต่อให้
ไม่ใช่
คนธรรมดา
ก็เถอะ
:

ถ้า
ผู้หญิงคนนั้นตาย
แล้วเรื่องจะจบ
ก็ปล่อยให้โบตัน
ทำตามใจชอบ
ไปเลยดีกว่า
:

ไล่ตามไป
แล้วคิดจะ
ทำอะไร
ต่อ

แบบนี้
ไม่ได้
นะครับ
!!

ถ้า
อย่างนั้น...
ฉันต้อง
จัดการ
เอริกะ
ก่อน

โสึเกะคง
ไม่ได้ต้องการ
ให้เป็นแบบนี้
เสียหน่อย
!

...นี่
โสบาระ

...
คุณมิโซระ
จะลงมือ
กับผู้หญิง
คนนั้น
...

ไม่ได้
เด็ดขาด
เลย
ครับ

ทั้งที่รู้ว่า
ฆ่าเอริกแล้ว
เรื่องจะจบ
ทำไมนายถึง
เขียนเอาไว้
ล่ะ?

ทำทาง
แปลกๆ
มา
ตลอด

โอบาระ
กำลัง
ปิดบังอะไร
เพื่อเรา
อยู่
!?

หรือว่า
นายรู้อะไร
ที่โยสึเกะ
ไม่รู้ชั้นเทร
?

นายรู้
ถึงไหน
กันแน่นะ
?

⋮
ไม่จบ
หรอก
ครับ

⋮
⋮
⋮
⋮
⋮

เอ๊ะ
⋮
?

ถึงจะ
ฆ่าคุณเอริกไป
เรื่องก็ไม่จบ
หรอกครับ

จาก
เรื่อง
ที่เขา
เล่ามา

สุสาน
บุชชัญญ
น่าจะเกิดขึ้น
เมื่อประมาณ
1,000 ปีก่อน
สมัยเฮอัน

...ผม
อยากจะชิงตัว
คุณมิโซระ
มาจาก
คุณชิบะ

เลยตกลง
กับคุณเอริกะ
เอาไว้

และตาม
ความเกี่ยวข้อง
ระหว่างเขา
กับสุสาน
บุชชัญญ

ตระกูลนั้น
ก็คือ
ตระกูลชิบะ
ในตอนนี่

และตอนที่
ถูกไล่ออก
จากเมืองหลวง
ก็ถูกสาป
ด้วยครับ

เริ่มพูด
เรื่องที่ฟัง
ไม่เข้าใจ
อีกแล้ว

จะสร้างขึ้น
โดยตระกูล
ที่หนีออกมาจาก
เมืองหลวง
เพราะภัยแพ้
การแย่งชิง
ข้าวอำนาจ
นะครับ

ดู
เหมือน
ว่า
:

เฮ้...
นายเป็น
พวกที่
เชื่อเรื่อง
คำสาป
อะไรแบบนี้
อะ?
อะ?

ขนาด
ตัวประหลาด
อย่างตาเต็มหัว
กับอสูร
ยังมีอยู่จริง

เราก็คง
ปฏิเสธไม่ได้
หรอกครับ

⚡

อสูรไรหน่า
กับคุณเอริก
คือวัตถุต้องสาป
ที่เอาไว้สาปแช่ง
ตระกูลชึบะ
ครับ

แล้วที่ว่า
“โดนสาป”
ก็ต้อง
มีใครสักคน
ที่เป็น
คนสาป
อยู่

ไม่มีใคร
รู้เลยว่า
คนที่เข้าไปยุ่ง
เกินกว่านี้
จะเป็นยังไง
บ้าง

ตัว
คุณเอริกเอง
ก็ไม่เข้าใจเรื่อง
คำสาป
ทั้งหมด

ในคิตเซน
วิทยาเขต
ก็มีประวัติศาสตร์
การสาปแช่ง
เหมือนกัน

ถ้าคำสาป
มีอยู่จริง
การจะเข้าไปยุ่ง
แบบสัมผัสสัมผัส
เป็นเรื่องอันตราย
มากครับ

คนที่
ไปจัดการกับเธอ
อาจจะต้องสืบทอด
คำสาปนั้นต่อ
ก็ได้

คำสาป
ที่ดำเนินต่อเนื่อง
มาถึงพันปี
ไม่น่าจะจบลงง่าย ๆ
ด้วยความตาย
ของคุณแอมริกะ
หรอกครับ

ไม่ใช่
แค่นั้น

ถ้า
ฆ่าแอมริกะ...
ก็ต้อง
รับสืบทอด
คำสาป

ก็จะถูก
พิจารณาการ
เอาใจที่
ในฐานะ
วัตถุต้องสาป
ต่อไป
↓
!?

หรือ
ก็คือ
คนที่
สังหาร
เอริก:

เรา
เข้าใจ
ความ
รู้สึก
ของ
โซบาระ
ดี

มี 2
ทางเลือก
ครับ

เรา
เข้าใจ
แต่ว่า

ที่โซบาระ
เขียนเอาไว้
ก็เพราะ
ไม่อยาก
ให้เรา
เข้าใจ
พวกรุ่น
มากกว่า
นี้

ที่จริง
แม้แต่
ตอนนี้
ก็ยังไม่
อยาก
จะพูด
เหมื่อน
กัน

แต่ว่า
พวกเรา
ก็มีโอกาส
ที่จะโดนเก็บ
กันหมด

กลับกัน
ถ้าเราไป
หุบผาอสูรตอนนี้
เราอาจจะ
พาคูณโบทัน
กลับมาได้

แต่หลังจากนี้
เราสามารถ
ไล่ต้อนจาก
หลักฐาน
การกระทำผิด
ของเขาได้

ถ้าตอนนี้
เราลงเขา
โดยปล่อย
ตระกูลชิบะไป
ถึงจะมี
ความเสี่ยง

ที่นี่มี
อสูรไร้หน้า
อยู่ด้วย
นะครับ

หรือจะ
พาคูณโบทัน
กลับมา

จะ
ไล่ต้อน
ตระกูล
ชิบะ

ลองคิด
ให้ถี่ถ้วน
ตุ๊กหน้อย
ได้ไหมครับ
?

อีกอย่าง
คุณเคียวเฮ
ก็บาดเจ็บ

เขา
ไม่เหมือน
โยสึเกะ
คุณ

ได้รับเลือด
คุณเอริก
ก่อนที่จะตาย
โดยสมบูรณ์
และตอนนี้ฤทธิ์
ก็หมดลง
กลับเป็นแค่
คนธรรมดา
แล้วครับ

—
จัน

ถ้าจัน
ก็ไปส่ง
ไอ้เจ้าอวาล
ลงนรก
แล้วพาโบตัน
กลับ

ไอ้
พละมานูน
พละมานี่
อยู่ได้
น่ารำคาญ
ชะมัด

บวกพวกเรา
ลงจากเขา
ได้ทุกคน
ก็พอแล้ว
นี่

เคี้ยว
เอ
!

∴
พอ
ได้ฟัง
เรื่อง
แบบนี้

มิโสระ
จะลงเขา
โดยทิ้งโบตัน
เอาไว้
ได้ยังไง

จัน
ไม่ยอมตาย
จนกว่า
จะได้ทำกับมีจิ้ง
หรือจนจะ
สบายใจได้

แต่...
แผล
ของ
นาย

ทา
!?

ถ้า
ไล่ตาม
รอยล่อ
ไป

ก็น่าจะไปถึง
หุบผาอสูร
ที่คุณซิบะ
มุ่งหน้าไป
ได้

...ผมรู้
อยู่แล้ว
ครับ

ก็เป็น
คุณมิไรระ
นี่นา

ครั้งนี้
แหละ
เราไปพา
คุณโบตัน
ออกมา

แล้วกลับ
พร้อมกัน
ทุกคน
กันเถอะ
ครับ
...

คราวนี้
แหละ

ทั้ง
สองคน
ขอบคุณ
นะ

.....

จะต้อง
พาโบตัน
จ้ง
กลับไป
ให้ได้
เลย
!!

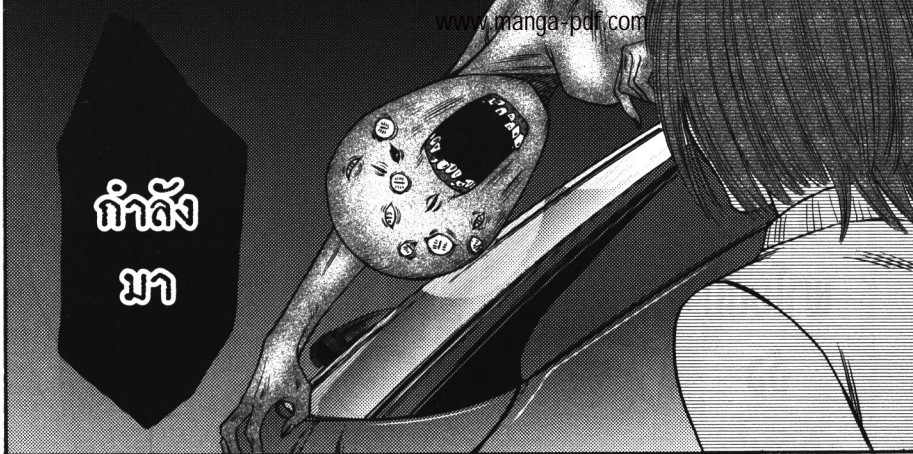
โบ
หุบปากสูร
ทันเถอะ

ถ้าฉัน
ทำยรต
มีผ้า
:

ส่วน
โยสิเกะคุง
เราทำอะไร
ต่อเขาไว้
หน่อยเถอะ
ครับ

ฉันเรา
รีบไปกัน
เถอะ

คำดัง
ฆา

๖

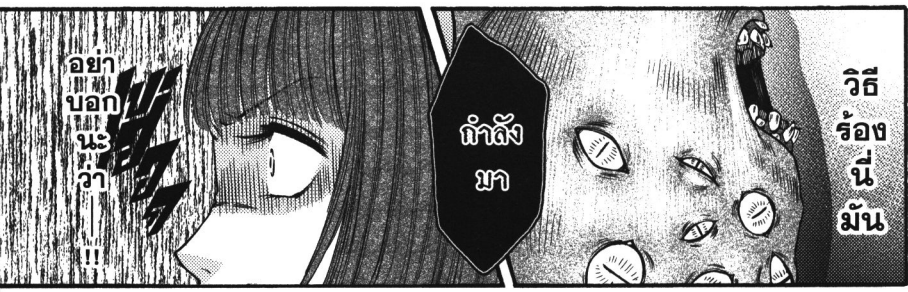
คำดัง
ฆา

กำลั้ง
ฆา

ตอนที่ 118 “อสูร” ปรากฏตัวอีกครั้ง

อย่า
บอก
นะ
ว่า
!!!

กำลั้ง
ฆา

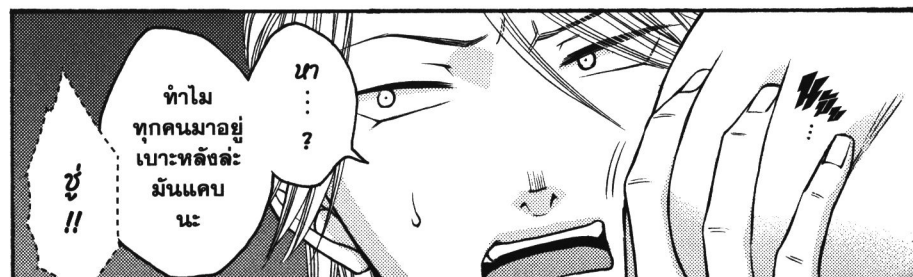
วิธี
ร้อง
นี่
มัน

อะไรนะ...
อะไร
“กำลั้งมา”
เธอะ

โสบาระ!!
ดับเครื่อง!
ปิดไฟด้วย
!!

เร็ว
เข้า
!!

“นั่น” นะ
คนละชั้น
กับอสูร
ที่ผ่านๆ มา
เลยครับ

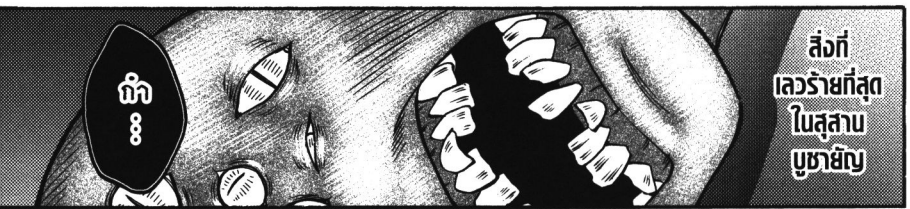
มา
จนได้
นะ

ก้า
ฉะ

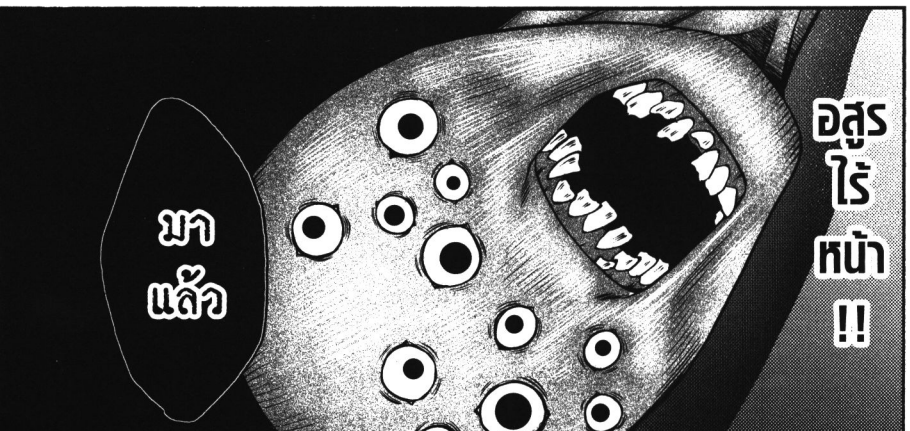
คุณเคียวเฮ
ไม่ว่าจะ
เกิดอะไรขึ้น
ห้ามส่งเสียง
ห้ามขยับตัว
เด็ดขาดเลย
นะครับ

ก้า
ฉะ

สิ่งที่
เลวร้ายที่สุด
ในสุสาน
บูชายัญ

ก้า
๘

อสูร
ไร้
หน้า
!!

ฉะ
ก้า

ทิ้งที่อสูร
ตกเต็มหัว
บอกว่า
“มาแล้ว”
นнна

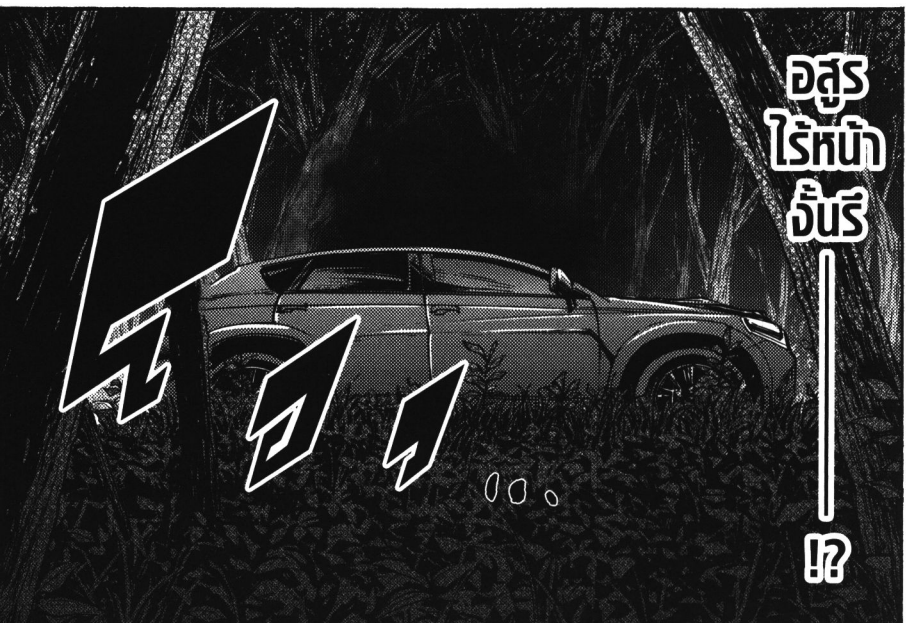
แล้ว
ทั้งคู...
มองอะไร
อยู่ปะ...
?

ไม่มี...
อะไร
เลย
?

ทำไม
ละ...
?

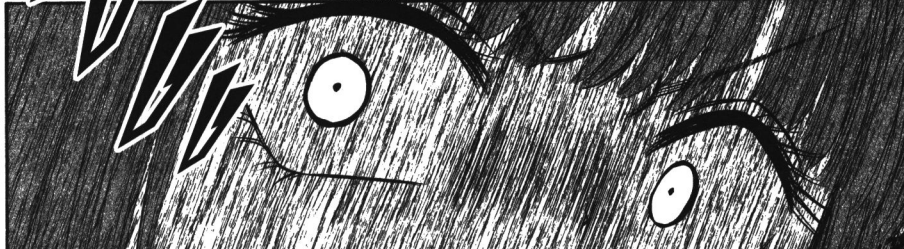

ขอห้อง
ละ!
รีบ ๆ ไป
เสียบที
:

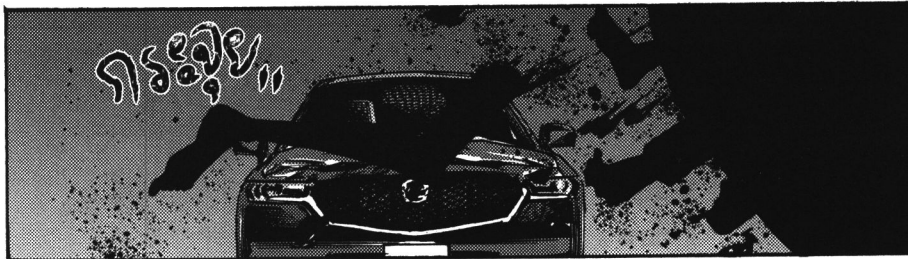

ถ้า
ผัดัง
ปิดลงมา
ตอนนี้
เสียบมัน
จะ

แย
ล:
!!

การลุย..

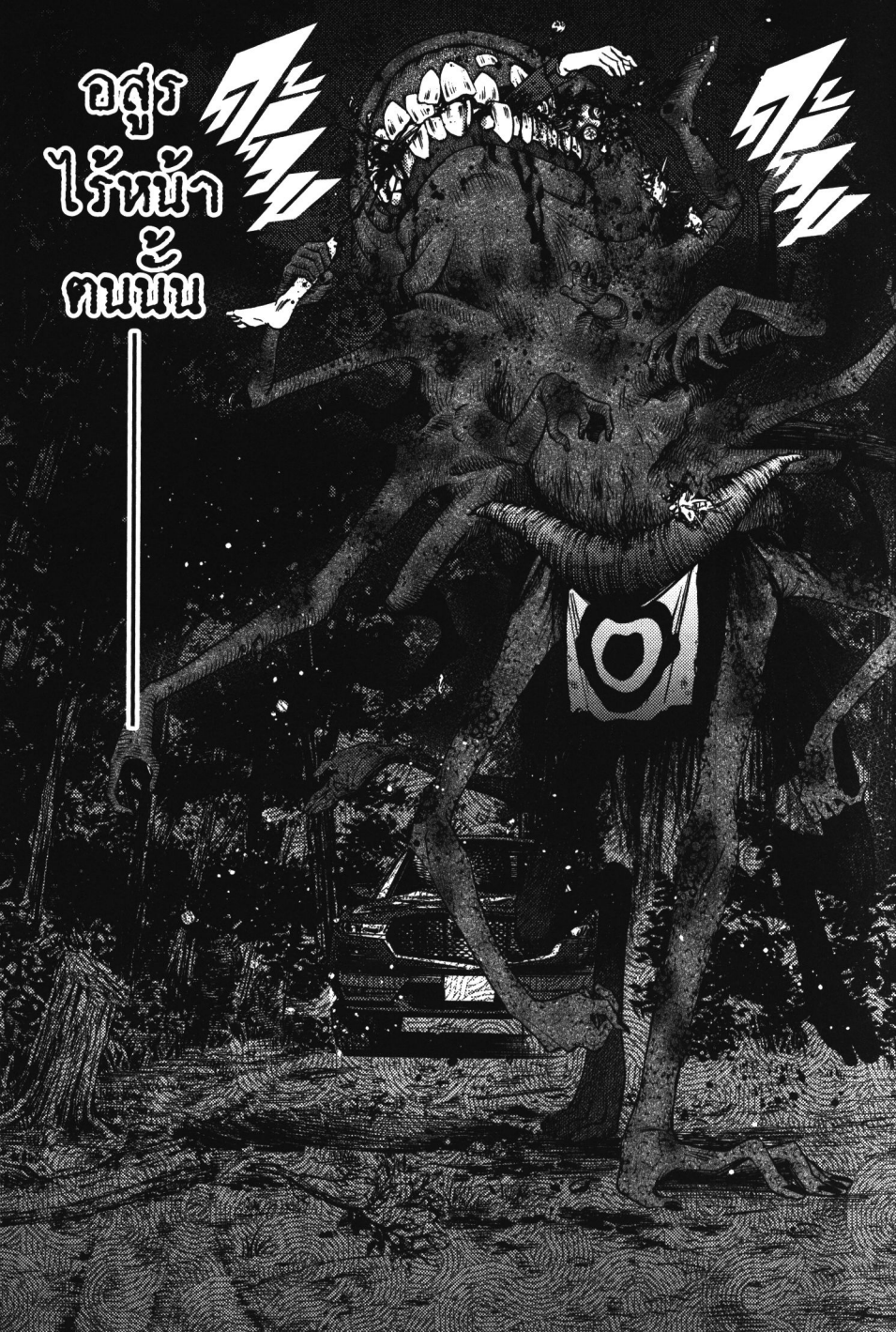

อสูร
ไร้หน้า
ที่เราเห็น
เมื่อ 2 ปี
ก่อน

ส่วนนี่คือ
ร่างปัจจุบัน
ของ

มันชวน
ขนลุกและ
น่ากลัว

อสูร
ไร้หน้า
๓
กมมม

ทำไม
ถึงมีอะไร
แบบนี้มันอยู่
กันนะ
...

กินโยสึเกะ
เข้าไปหมด
เลย
ไอ้เวรเอ๊ย
...

เมื่อก็คือ
อสูรไร้หน้า
ซันรี
...

ที่สุสาน
บูชายัญ
ปี

จะปล่อยให้
อะไรแบบนั้น...
อยู่บนโลกนี้
ไม่ได้
:
!!

มันจะ
เป็นสถานที่
ที่โหดร้าย
ไปถึงไหน
กับนะ

โยสึเกะ
:
คุณ

เอ๊ะ
:
?

ไม่รู้ว่าจะ
จะไปได้อย่างไร
ชิเบล่า
แต่ผม
มีความคิด
ดี ๆ ครับ

:
คุณ
มิโซระ

วิธี
กำจัดอสูร
ไร้หน้า
โดยไม่ต้อง
มีเหยื่อ
สังเวช
:
อาจจะ
มีอยู่ 1 วิธี
ก็ได้ครับ

รีบไป
ที่หุบผาอสูร
กันเถอะ
ครับ

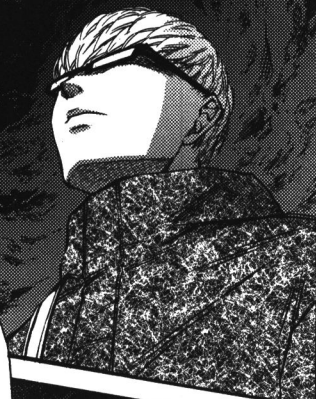
ตาย
จริง

รีบมาหา
น่าตุเลย
นี่นา

ตีใจจ้ง
พี่ชาย
♡

ววว...

ตาย
จริง
รีบมาหา
น้ำตาลเลย
นี่นา

ตีใจจ้ง
พี่ชาย

หะ

หะ

ไฮบาระคุง
นี่ละก็
พูดอะไร
ไปบ้างเนี่ย
...

หรือว่า
โกรธอยู่
เหรอ
?

หะ

...

คิดจะ
ทำอะไร
กันแน่

หน้า
ตอนโกรธก็วิเศษ
อย่างก็คิดเลย
พี่ชาย
♡

ที่นี่เป็น
แดนศักดิ์สิทธิ์
ของนายท่าน

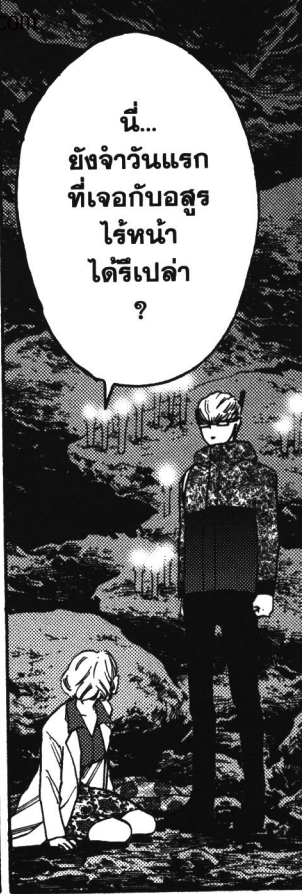
รีบ
กลับไป
ได้แล้ว

∴
จะไปลืม
ได้ยังไง
เจอเมื่อ
10 ปีก่อน

นี่...
ยังจำวันแรก
ที่เจอกับบอส
ไร้หน้า
ได้รีเปล่า
?

อยากจะ
พูดอะไร
กันแน่
?
.....

ไม่มี

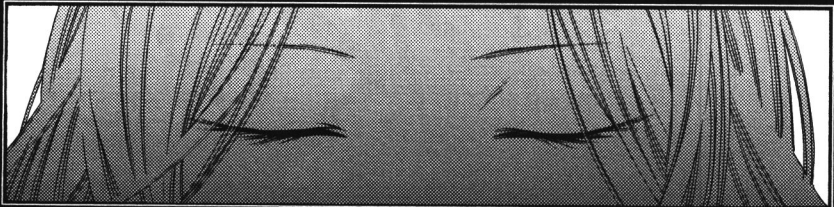

ถ้าตั้งวันแรก
ที่เจอกับฉันล่ะ...
ยังจำได้อยู่
รีเปล่า
?

ฉัน
จำได้
นะ

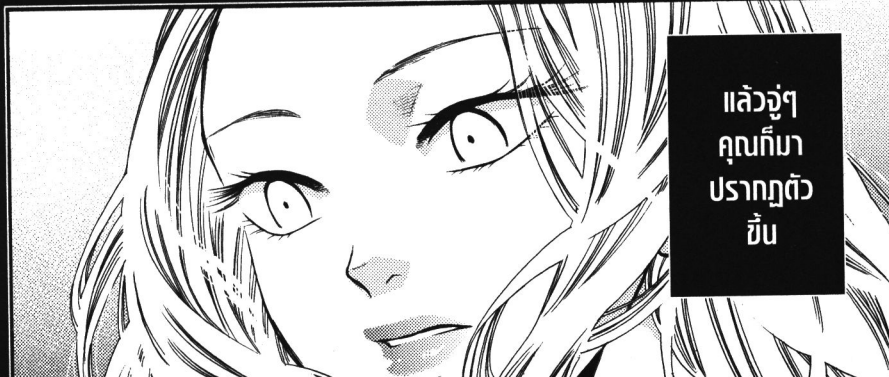
ไม่ว่าจะเป็นชื่อของตัวเอง
ใบหน้าของพ่อแม่ หรือแม่แต่เรา
มาอยู่ที่นี้ได้ยังไงนั้น
เราจำไม่ได้แล้ว

เรื่องที่เราจะออกไปจากที่นี่ไม่ได้
เรื่องที่เราจะออกไปเจอกับผู้คนไม่ได้
เรื่องที่เรามีตัวตนอยู่เพียงเพื่ออสูรไร้หน้า

เรา
จำได้
แต่
เรื่อง
เหล่านี้
เท่านั้น

แล้วจู่ๆ
คุณก็มา
ปรากฏตัว
ขึ้น

ต่อหน้าจัน
ที่อยู่
ใน
วังวนนั้น

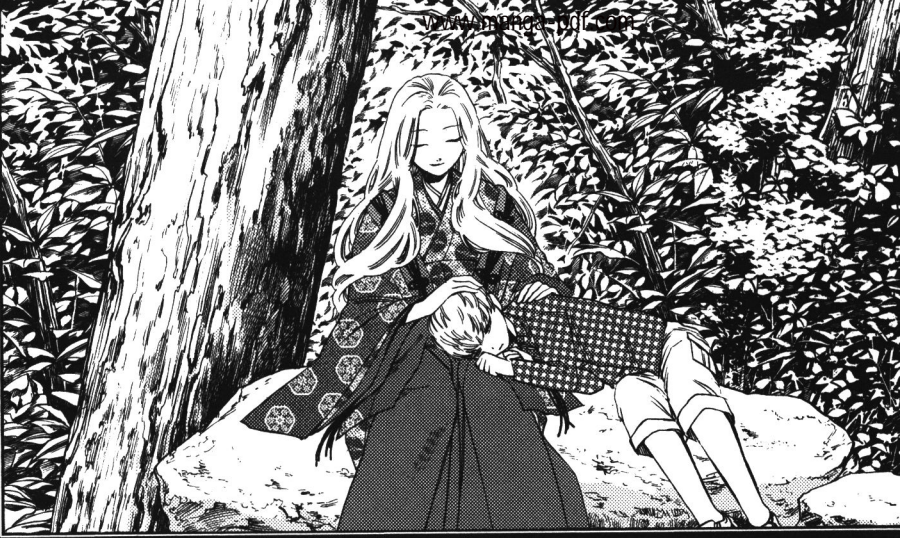
มา
อีกแล้ว
หรือ
?

มานี่
จัน

เป็นเด็ก
ที่แปลกจัง
นะ
...

มนุษย์
เขาออกไป
กันหมดแล้ว
แท้ๆ

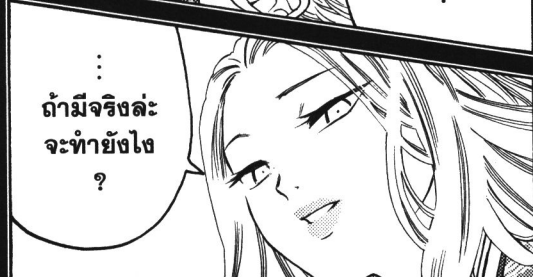
เพราะฉัน
คุณก็เลย
ประหลาด
และพิเศษ
ออกไป

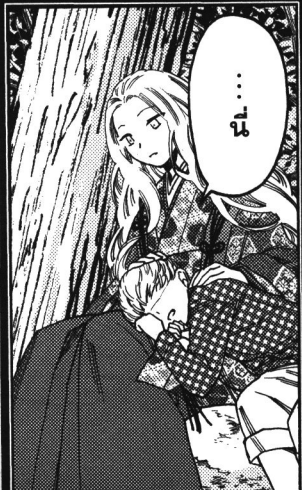
ผู้คน
พว่น
เกรง
ภูเขา
เราก็แค่
ดูสิ่ง
เหล่านั้น
อยู่ไกล ๆ

อสูรไร้หน้า
อะไรมัน
ไม่มีจริง
ใช่ไหมล่ะ
?

...
ถ้ามีจริงล่ะ
จะทำยังไง
?

...
นี่

ถ้าฉัน
พริกสักหน่อข
เถอะนะ

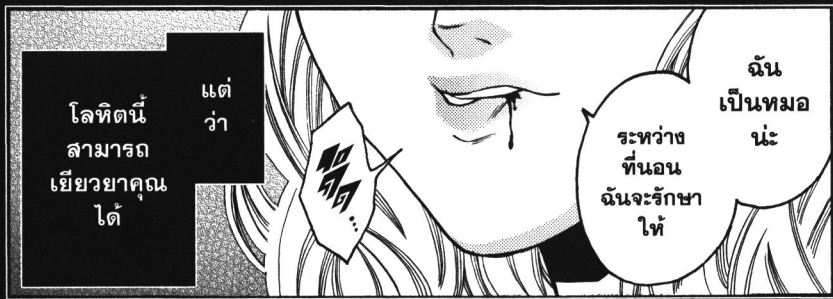
ตายจริง...
วันนี้ก็มี
แต่แผล
อีกแล้ว

อยากจะ
ฆ่า

ธรรมเนียม
ตระกูลชิบะ
ทุกอย่าง
เป็นเพราะมัน
ก็เลย
:

เราพูด
ความ
จริง
ออกไป
ไม่ได้

โลหิตนี้
สามารถ
เยียวยาคุณ
ได้

แต่
ว่า

ระหว่าง
ที่นอน
ฉันจะรักษา
ให้

ฉัน
เป็นหมอน
นะ

ส่วนนี่คือ
ม้ามเหธร
?

นี่คือ
หัวใจ
:

พรุ่งนี้
จะมา
รีเปลา
นะ
...

มันช่าง
ยาวนาน
ยิ่งกว่า
วันคืน
หลายพันปี
ที่เราอยู่มา

ช่วยทำให้
เรียบร้อยกว่านี้
ได้รีเปลา
เนี่ย

แบบนี้
ก็ไม่เข้าใจ
กันพอดี

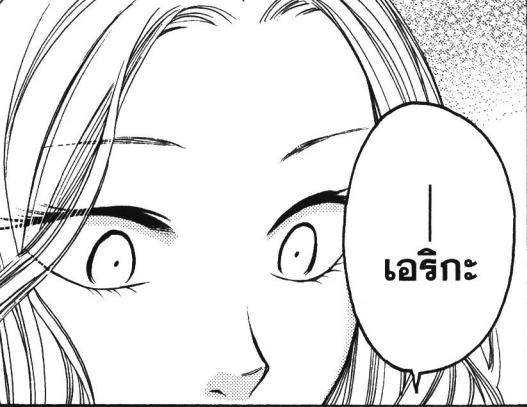
คิดกระทั่ง
จะทำ
เรื่องโกหก
ให้เป็น
เรื่องจริง

มันช่าง
ยาวนาน
เลี้ยจุน
จะคลั่ง

และเรา
รู้ตัวแล้ว
ว่า

หนึ่งคืน
ที่ต้อง
รอให้
คุณมา
นั้น

นี่
เธอชื่อ
อะไรล่ะ
?

เอริกคะ

นั่น
สินะ
...

ลืม
ไปแล้วละ
ก็ไม่มีคนที่
คอยเรียก
แล้วนี่นา

...ชื่อ
ที่ตั้งใจ
จะตั้งให้
น้องสาว
นะ

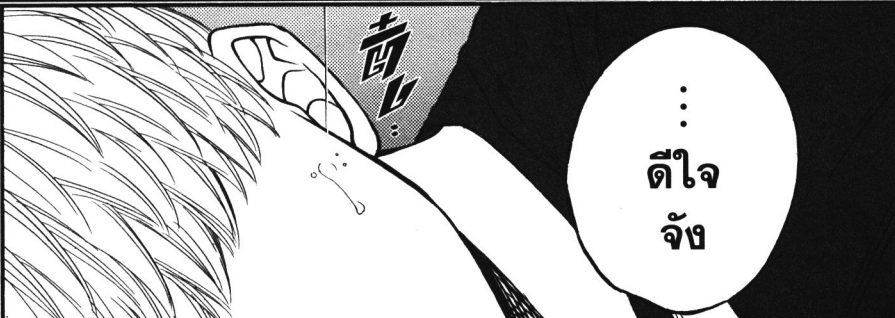
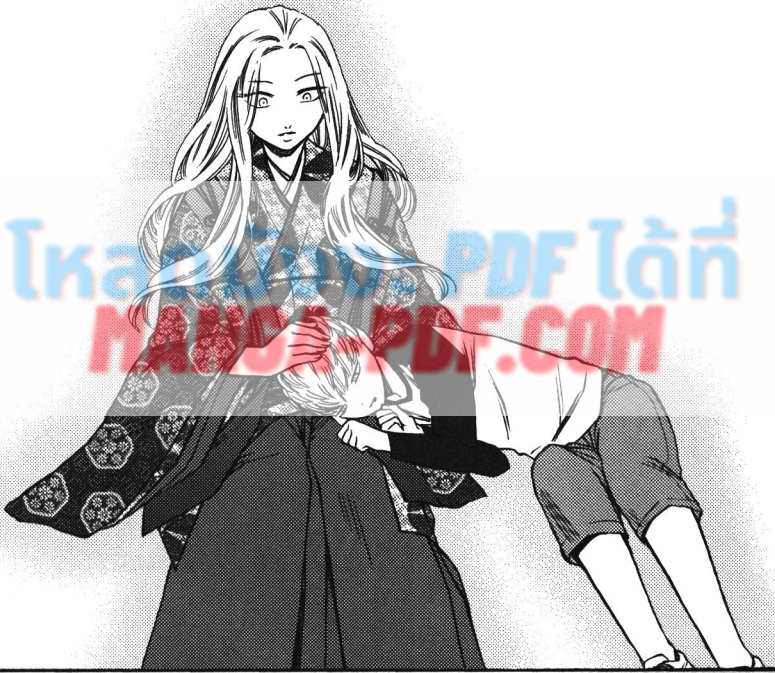
แต่ว่า
ก็ไม่ได้เกิด
ขึ้นจะยก
ให้เธอ
นะ

เธอ
ไม่ทำ
ให้ผม
เจ็บปวด

เธอพิเศษ
ต่างจาก
คนอื่น

...
ดีใจ
จัง

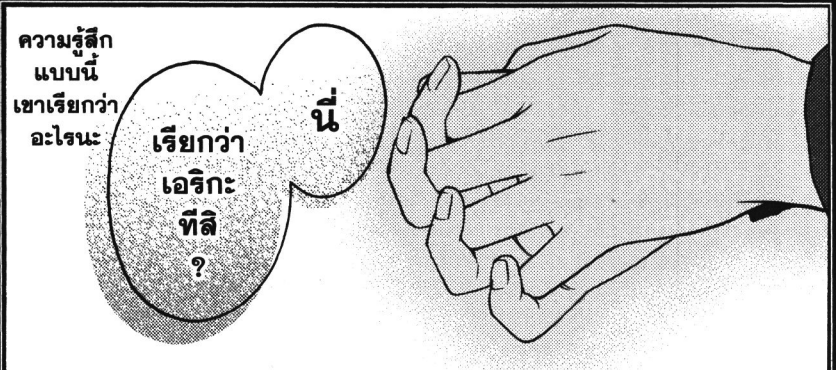
จะ
ให้ฉัน
จริง ๆ
เหรอ
?

ของขวัญ,
ชิ้นแรก
ที่มอบ
ให้เธอ

ครั้งแรก
เลยนะ
ความรู้สึก
แบบนี้

ไม่ใช่
ของ
บรรณาการ
หรือเครื่อง
สังเวช

ความรู้สึก
แบบนี้
เขาเรียกว่า
อะไรนะ

เรียกว่า
เอริกะ
ทีลี
?

นี่

ใช่แล้ว
คำพูดที่
ใคร
สักคน
เคยพูด
เอาไว้

เอริกะ

ขอ
อีก
รอบ

เอริกะ

อีกสิ

เอริกะ

ถ้า
เป็นชื่อของ
น้องสาว
...

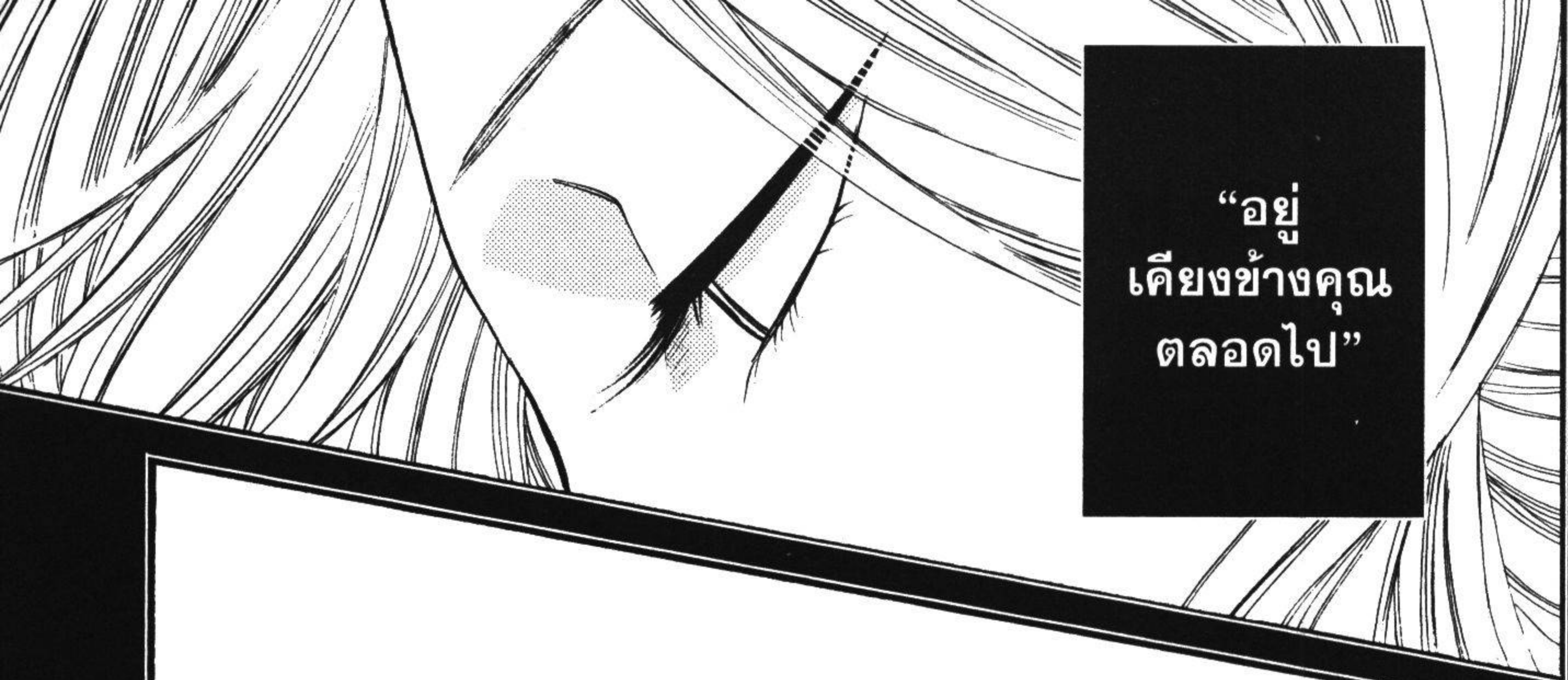
ก็แสดงว่า
เธอเป็น
พี่ชายฉัน
สินะ

รัก
จังเลย
พี่ชาย
♡

นี่ก็คงจะ
เป็นเช่นนั้น
แน่
↓

คุณคือ
คนแรก
ที่ฉันรัก

“อยู่
เคียงข้างคุณ
ตลอดไป”

นั่นคือ
“ความ
ปรารถนา”
แรก
ของฉัน

เล่ม 9 แล้ว!!

ขอบคุณที่อุดหนุนเล่ม 9 นะคะ!

ส่วนที่อยู่ในเล่มก็ตรงนั้นสินะ โบทันແລงฤทธิสินะคะ

ตรงส่วนนี้ ฉันไปเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาด้วยค่ะ

ระหว่างเดินทางได้คุยสัมภาษณ์กับผู้ดูแล และโดนแซว

เรื่องทีลางเขินฉันดูบ้านๆ ด้วยค่ะ

ตัวฉันคงจะทนไม่ได้ถ้าแก่แค่ลางเขิน แต่หาไม่ได้แบบนั้น

ฉันคิดมากไปเองค่ะ

ต้องหาขนาดไหนถึงจะเรียกว่า “พอดี” ละ... ฉันก็ไม่รู้หรอกค่ะ

ระหว่างนั้นลางเขินฉันอาจจะแก่ขึ้นมาแล้วก็ได้

พอมีคนบอกว่าชอบโบทันที่ແລงฤทธิมากกว่าโบทันที่เป็นเด็กน่ารักในตอนแรก

ฉันเป็นห่วงจริงๆ ค่ะที่ “คนนี่...โดนของในดินอสูรไปนำดูเลย...”

ตอนนี้เป็นเวลา 7 โมงเช้า ว่างแล้วจะไปนอนก่อนนะคะ

แล้วพบกันในเล่ม 10 ค่ะ เล่ม 10 โบทันที่สุดของตอนะบอกเลย...!?

Gathy Katou

ผู้ช่วยหลัก

คุณซาโต ทัดสึยะ

คุณฮายะ

ผู้ช่วยรอง

คุณ คาตานิยามิ

และ
อยู่มาวันหนึ่ง
เขาก็ไม่โผล่มา
อีกเลย

วันนี้
ก็ไม่มา
อีกแล้ว

พี่ชาย
:

ว่าสักวัน
เธอจะ
กลับมา
แน่นอน

หรือ
เจอ
คนดี
แล้ว
?

โตแล้ว
ก็เลย
ออกจาก
ตระกูลชิบะ
ไปงั้นรี
?

ครั้งสุดท้าย
ที่มาหาเรา
คือเมื่อไหร่
กันนะ

แต่ว่า
ฉันรู้ดี

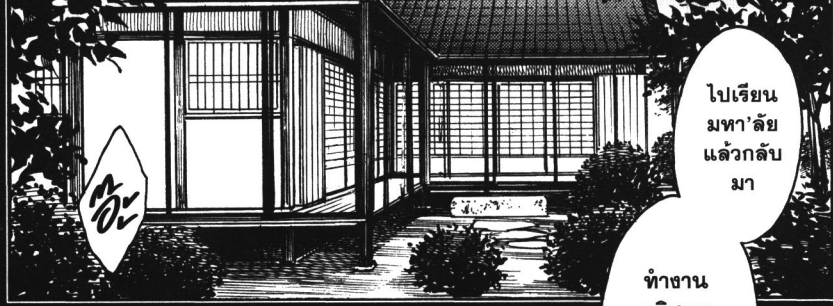
ห๊ะ...
...ฟ

ก็เธอ
เป็นคน
ตระกูล
ชิบะ
นี่นา
—

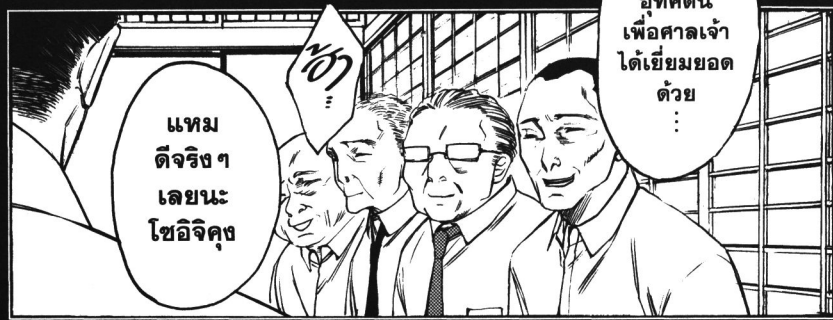
ไทจิคุง
ก็โตมา
สมบูรณ์แบบ
เลยนะเนี่ย

監獄神社

ไปเรียน
มหา'ลัย
แล้วกลับ
มา

ทำงาน
อุทิศตน
เพื่อศาลเจ้า
ได้เยี่ยมยอด
ด้วย
...

แหม
ดีจริง ๆ
เลยนะ
ไซอิจิกุง

อ้าว

ที่
เหลือ
๒

ครับ

ในฐานะพ่อ
กระผมตั้งใจ
มากเลย
ครับ

แค่ให้เขา
ผลิตผู้สืบทอด
คนต่อไป
เท่านั้น
ล่ะนะครับ

...
อืม

เธอ
ก็เหมือนกัน
ถ้ามีลูกไม่ได้
ก็มาเป็นเจ้าสาว
ของโทจิคุง
ไม่ได้หรอก
นะ

เฮ้
พยายาม
เข้านะ
โทจิคุง

หลัง
เมล็ดพันธุ์
ที่แข็งแรง
ออกมา
เยอะๆ
ล่ะ

...
อีก

...
อย่า
หันมา
ทางนี้
นะ

โทจิ

เอาไว้
อย่าทำทกลี
มันน่า
เสียดาย

อ๊
หลังออกมา
เยอะเลย
นะ

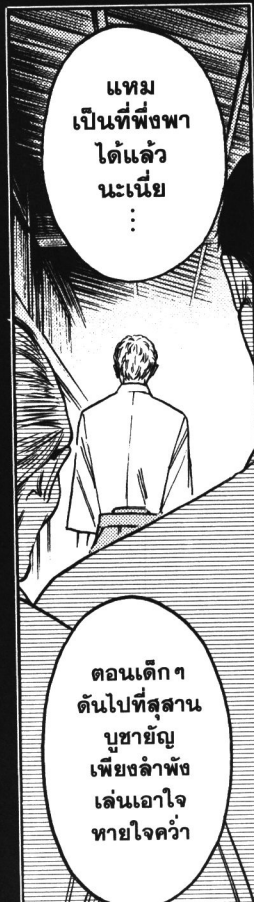

ทำได้
แม้กระทั่ง
สิ่งที่พวกฉัน
ไม่ได้สอน
ด้วย
...

ดูทำ
คงจะมี
สาวดี ๆ
แล้ว
รีเปลล่า

นอนกับ
ผู้หญิง
ได้เก่ง
นำดูเลย
นะ

แหม
เป็นที่พึ่งพา
ได้แล้ว
นะเนี่ย
...

ตอนเด็ก ๆ
ดันไปที่สุสาน
บุชายัญ
เพียงลำพัง
เล่นเอาใจ
หายใจคว่ำ

ผู้หญิง
อะไรนั่น
ไม่มีหรอก
ครับ

แต่ว่า
จะเล่นอะไร
ก็ให้เพลลา ๆ
หน่อยละ
...

ก็ผม
เป็นทายาท
ของ
ตระกูลชิบะ
นี่นา

ที่นี่ยังคง
เป็นนรก
เหมือนเดิม
ไม่เปลี่ยน

เท่านั้น
ตระกูลชิบะ
ก็สงบสุข
แล้ว

แต่ความจริง
และอดีตที่ว่า
เราเกิดมา
ในตระกูลชิบะ
ก็ไม่เปลี่ยน

ถึงจะ
หนีออกไป
จากที่นี่

ต่อให้
เป็นผู้ใหญ่
แล้ว
ก็ไม่มีอะไร
เปลี่ยน

หลัง
จากนี้เอง
ก็เหมือน
กัน

คุโรสึ ทาคาฮิ

SMS: SMS 6/11/20 15:21

ตอนนี้อยู่ในเขตวัดแล้ว
พอจะออกมาได้ไหม?

คุณ
คุโรสึ

อีก
อย่าง
นั้น

ไอ
ไทจิ
!

อุตสาห์
มาจาก
โตเกียว
ขอโทษ
นะครับ

ไม่เป็นไร
แน่นอน
ที่จะมา
เก็บข้อมูล

แล้ว
...

ที่นี่
ศาลเจ้า
ของไทจิรีนี่
เยี่ยมกว่า
ที่ได้ยินมา
อีกนะเนี่ย

อะ
คนนั้นชื่อ
ทาคาฮาชิ
เป็นผู้ช่วย
นะ

...

ครับ

มันคือ
พรทมิลิต
ต่างหาก

การเจอกัน
ของนาย
ที่เป็นนักศึกษา
กับฉันที่เป็น
นักเขียนอิสระ
มันไม่ใช่เรื่อง
บังเอิญ

อย่า
ทำหน้าที่
แบบนั้น
สิ
!

พวกนั้น
ควรจะได้รับโทษ
ที่ทำให้โทจิ
เจ็บปวด

แน่นอนอยู่แล้วว่า
เพื่อแฉเรื่องชั่ว
ที่บอกว่า
เป็นธรรมนิยม

คราวนี้
ว่าจะมาตุ
ลาตเลา
ไว้ก่อน

ฉันจะ
อยู่ที่
โรงแรม
แถวเชิงเขา
สักระยะ
หนึ่ง

ไม่ต้องห่วง
ฉันจะปิดเรื่อง
ของโทจิอย่างดี
จะปกป้อง
ให้ได้

ฉันจะ
ปลดปล่อย
นาย
จากที่นี่
เอง

คืนนี้
มาเจอกัน
ได้ไหม
?

—
ครับ

ถ้ามัน
เปลี่ยนแปลง
ไม่ได้
ก็ทำลายมัน
ให้สิ้นซากเลย
แล้วกัน

กับ
คนนี่

ก็มัน
เป็นงานนี้นะ
รู้แล้วถึงโตมา
ไม่ใช่หรื

โหนบบอกว่า
คราวนี้
แค่มาดู
ลาดเลาเเง
!
อย่าไป
นะ

มา
เร็วไป
สินะ

ไม่เอา
นะ
!

แหง
อยู่แล้ว
สิ

ที่จะเจอ
กับน้องแวนนั้น
ก็เรื่องงาน
หรือ
?

แหล่ง
ทำเงินขั้นดี
ที่พ่ล้ามเรื่องชั่วๆ
ที่สังคมไม่รู้
ออกมา
ให้รู้

ไอ้คนที่
โหยหา
ความรัก
แบบนั้นนะ
หลอกง่าย
จะตาย

นั่นนะ
ถึงข้าวสาร
ดี ๆ นี้เอง
นะ

กินะ
สุดท้ายค่อย
เอาไปลงในบทความ
เรื่องลึกลับก็ซาบซึ้ง
แย่งแล้ว
ละมั้ง

ถ้าช่วย
ปกปิด
หลักฐานให้
รับรองโกยเงิน
ได้เป็นกอบ
เป็นกำ

พวก
คนใหญ่คนโต
ในพื้นที่ต่างก็
เกี่ยวข้องกับ
กับธรรมเนียม
ชั่วช้านี้

พี่
ชาย

แบบนี้
มันช้โกง
ไปไหม
?

เอ๊ะ?
สัญญาว่า
จะตีพิมพ์ลง
บทความ
ให้สังคมรู้
ไม่ใช่เหรอ
?

ก็คงจะ
ทำให้เธอ
สิ้นหวัง
เหมือนกัน

เธอ
ที่บ้านเธอ
ทำศาลเจ้า
เธอเนี่ย

โลก
ภายนอก
เอง

ไม่ว่าใคร
ต่างก็เป็น
สัมภเวสี
ที่เอาแต่ได้

ฉันเป็น
พวกเดียวกับนาย

ฉันเป็น
กำลัง
ให้โทษ
ได้นะ

นักสืบ
คุริสึ ทาคากิ
KURISU TAKAGI
INVESTIGATION
CONSULTING
CORPORATION
TEL: 03-5555-1111
WWW.KURISU-TAKAGI.COM

มนุษย์
มัน
สกปรก
และ
อัปมงคลณ์

และเธอจะต้องรู้สึกแน่

ว่า
ไม่มีใคร
ที่จะ
บรรเทา
ความ
โหดร้าย
ของเขา
ได้

ฮะ
โทรศัพท์
จาก
หมอนั้น

ถ้า
เสร็จแล้ว
จะไปเล่นด้วย
ให้หน้าใจ
เลย

เอ้า
ได้เวลา
ต้องไปแล้วละ
เธอกลับไป
ที่โรงแรมก่อน
แล้วกัน

วันนี้
ผมมีเรื่อง
ต้องเตรียม
นะครับ
ก็เลย
ไปไม่ได้

ขอโทษ
นะครับ
คุณครูสิ

ครับ
มีอะไร
ไหม

สถานการณ์
มันเปลี่ยนไป
นิดหน่อย
ครับ

เอ๊ะ?
เตรียม
?

เดี๋ยวพรงนี้
ผมจะพาไป
สุสานบุชชาลัย
ครับ

การ์ตูนตอนพิเศษ บริการให้ในวันเกิด

เคียวเฮ
ใกล้จะวันเกิด
แล้วสินะ

มีของอะไร
ที่อยากได้
ไหม
?

เล่มนี้จะฟรี
MANGA-PDF.COM

เรื่องนั้น
ไม่มีทาง
ย่ะ

ขอทำแบบ
ไม่ได้ดู
หน่อยสิ
!!

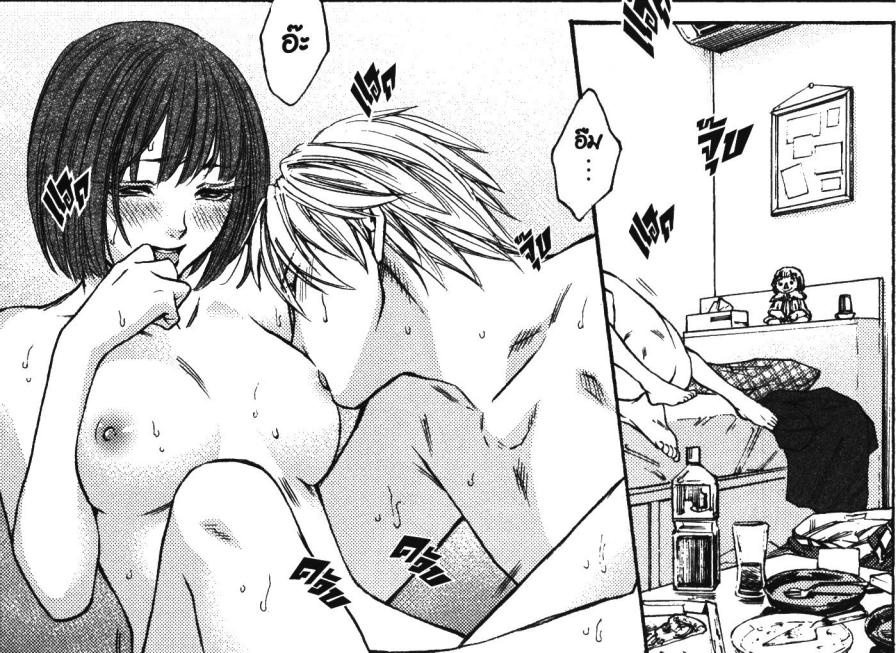
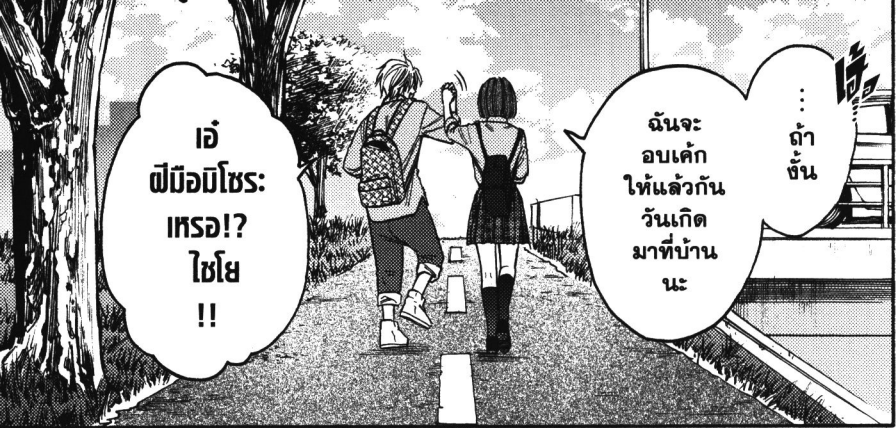

ก็ฉัน
ไม่อยากจะ
อย่างอื่น
นอกจากมีจิ้ง
นี่นา

ในหัวนาย
มีแต่เรื่อง
ลามก
ชั้นไหน
หรอ
เนี่ย
?

เฮ
ชั้นก็อยาก
ลองไป
เลิฟไฮเตด
ตุจึ่ง
เลย

อะ...
รอดเดี๋ยว
...

บิเชร:
ชอบที่สุด
เลย
...

...
ใส่เข้าไป
ได้รึยัง
?

ต๊อ

ต๊อ

วันนี้
นาย
ไม่ต้อง
ขยับ
ก็ได้

เป็นอะไร
ไบร์
นี่จ้
?

เอ๊ะ...?
อะไร
?

บิเชร

บิ

เช

ก็วันนี้
เป็นวันเกิด
ของเคียวเฮ
นี่นา

ฉะ...
ฉั้น

จะทำให้
เคียวเฮ
รู้สึกดี
เอง

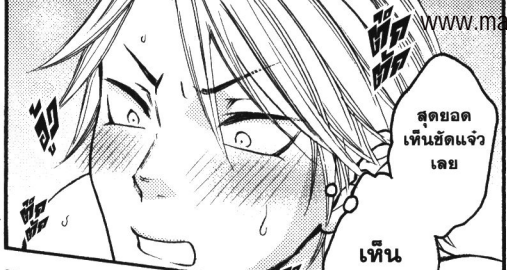
ฮืม...
...

โบทเธอ
บอกว่า
ไม่ชอบ
ออบก๊อป
ใจ

เน
?

ท...
ถามจริง

สุดขจัด
เห็นชัดแจ๋ว
เลย

เห็น
หมดเลย
!!

เรา
ลองทำ
เพราะ
อยากอ
ให้เสียอ
รู้สึกดี

อะ...
เข้าไป
แล้ว
...

อีก

แล้ว
แบบนี้
ต้องชยับ
ยิ่งใจต่อ
ละ?
!?

หน้าท้อง
เห็นเป็นชั้น
ตุ๋น
ริเปลา
!?

แต่
พยายาม
เข้า
บิโธ:
!!

น่าอาย
เป็นบ้า
เลย

แต่
จอน
ก็อป
นี่

ถ้ามิไชระ
รู้สึกดี
เพราะเจ้าหนู
ของฉัน
ฉันก็ดีใจ
แล้วละ

อย่าดี
เดี๋ยวเฮ
ห้ามขยับ
นะ

วันนี้จะ
ทำให้ฉันรู้สึกดี
ไม่ใช่สิใจต่อ
?

ปากว่า
แบบนี้
แต่มิไชระ
ก็ขยับเอา
อยู่นะ

ไม่ได้นะ
หยุดเลย

เดี๋ยวฉัน...
จะเสร็จ
ก่อน

แบบ
นี้

มะ...
ไม่ใช่
นะ !!

มันก็
เหมือนกับ
ทุกทีนะสิ
!!

ฉัน
ไม่อยาก
เสร็จ
คนเดียว
นี่

ฉะ

ทำไม
ถึงเป็น
แบบนี้
ไปได้
ละเนี่ย
!?

เอาสิ
เสร็จเลย

ขอ
ตอนที่เสร็จ
เพราะของฉัน
หน่อยสิ
?

เคี้ยว

ถ้าเคี้ยว
ไม่เสร็จด้วย
ตรงนั้น
ของฉะ
ล่ะก็

ไม่
เอา
แะ

วันนี้
ฉะ
อยาก
ทำให้
เคี้ยว
ถึงจุด
แก๊ๆ

อะไรนี่
ชักรจะน่ารัก
เกินไปแล้ว
นะ

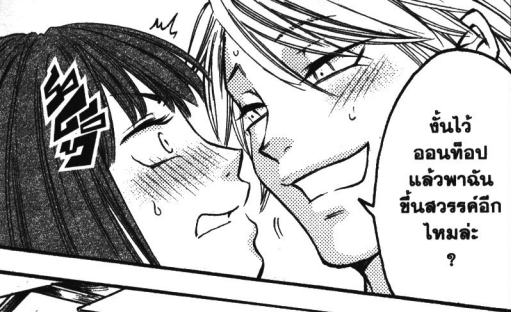

ถ้าได้ยืม
แบบนั้น

ฉันเอง
ก็ทนไม่ไหว
หรอก

โห่

ฉันไว้
ลอนท็อบ
แล้วพาดัน
ขึ้นสวรรค์อีก
ไหมล่ะ ?

วันนี้
มีอะไร
ลากจูงเลข
สุดยอด
ซะมิด

เคียวเอ
ถึงก่อน!?
หรือฉัน
ถึงก่อน
!?

นี่?
เมื่อกี้
ฝ่ายไหน
!?

ไม่
เหมือน
!!

จะฝ่ายไหน
ก็เหมือนกัน
นี่

เอ!?
แคว้นเกิด
เท่านั้น
เหรอ
!?

จะ...
เรื่องนั้น
เอาไว้วันเกิด
ปีหน้านะ
มัน
น่าอาย
นะ

ไม่เห็น
เป็นไรเลย
นี่

ยัง
ใจ
ที่กายต้องการ
ก็คือฉัน
ไม่ใช่ไร้อะไร

ฉันจะ
ทำให้
ทุกปี
จนกว่า
เคียวเอ
จะเป็น
คุณตา
เลยละ

แม่:
ฮั้ว
?

...

อ้อ
ฉันจะทำให้
ทุกปีเลย
ใช่ไหม
?

END

อ่านตอนใหม่ก่อนใคร
โหลดมังงะ PDF ได้ที่

MANGA-PDF.COM